

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Genelleş. Ters Mat. ve Rankı tam
Olmayan Mod. Uyg.

Yüksek Lisans Tezi

Hasan Yıldız

1992

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
KÜTÜPHANE DOKÜMANTASYON
DAİRE BAŞKANLIĞI

Kot	: 209
Alındığı Yer	: 105 F.B. Enstitüsü
Tarih	: 23.9.1996
Fatura	:
Fiyatı	: 25 Bin
Ayniyat No	: 1/7
Kayıt No	: 52512
UDC	:
Ek	:

Y.T.Ü.
KÜTÜPHANE DOK. DAİ. BAŞKANLIĞI

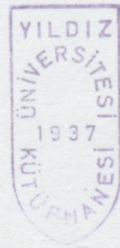
YILDIZ ÜNİVERSİTESİ
D.B. No. 51628

YILDIZ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

57

GENELLEŞTİRİLMİŞ TERS MATRİSLER
VE RANKI TAM OLMAYAN MODELLERE UYGULAMA

YÜKSEK LİSANS TEZİ
HASAN YILDIZ

İSTANBUL 1992

Y.T.Ü.
KÜTÜPHANE DOK. DAL. BAŞKANLIĞI

Teşekkür

Bu çalışmayı özveriyle yönetmeyi kabullenen değerli zamanını benden esirgemeyen, beni olumlu yönde eleştiren ve bilgi ile deneyimlerinden yararlandığım saygıdeğer hocam Y.Doç.Dr. Adnan Mazmanoğlu'na sonsuz teşekkürlerimi bir borç bilirim.

Ayrıca onun bir üyesi olmaktan gurur duyduğum Yıldız Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi tüm öğretim üye ve yardımcılarına benim yetişmemde katkılarından dolayı da teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

- 0. Giriş
 - 0.1. Lineer denklemler
 - 0.2. Lineer modeller
- I. Bölüm -Genelleştirilmiş ters matrisler-
Lineer denklemlerde çözüm
 - 1.1. Bazı teoremler ve tanımlar
 - 1.2. Tutarlılık
 - 1.2.1. Tanım
 - 1.2.2. Tutarlı denklem sisteminde çözüm olması
 - 1.2.3. Tutarlılık testleri
 - 1.3. Genelleştirilmiş ters matrisler
 - 1.3.1. Tanım ve bazı özellikler
 - 1.3.1.1. g -tersin tanımı
 - 1.3.1.2. g -tersin özellikleri
 - 1.3.2. g -tersin hesabı
 - 1.3.2.1. Genel yöntem
 - 1.3.2.2. Bir başka yöntem
 - 1.3.3. Bir örnek
 - 1.4. Lineer denklemlerin çözümü
 - 1.4.1. Genel çözüm
 - 1.4.2. Lineer olarak bağımsız çözüm sayısı
 - 1.4.3. Değişmezlik
- II. Bölüm -Rankı tam olarak lineer modellere uygulama
 - 2.1. Normal denklemler
 - 2.2. Normal denklemlerin tutarlılığı
 - 2.1.1. Uygulama ve bilgisayar programı

Ö Z E T

" Variyans analizi " yöntemi altında nitel değişkenli modellere çözüm aranırken hep klasik bir yaklaşımla, lineer modeller kurularak çalışmalar yapılmıştır.

Fakat daha çağdaş bir yöntem olarak matris analizi (cebri) kullanılmasına rağmen pek sonuç alındığı iddia edilemez. Matrisyel gösteriliş olarak ifade edilen bu matris cebri pek öteye gidilmeden terk edilmiştir.

Bunun tek nedeni nitel değişkenli modellerin tek çözümle sınırlı kalmayışındadır.

$$Y = X\beta + \epsilon$$

Seklinde gösterilen lineer modelden elde edilecek olan

$$(X'X) \hat{\beta} = X'Y$$

normal denkleminde $X'X$ in özel yapısından dolayı rankı tam değildir. Klasik anlamda matris cebri parametreler vektörü β için tek çözüm olmadığından birçok yazarlar "kısıtlamalar" denen bir takım yöntemlerle çözümsüzlüğe çözüm getirmeye çalışmışlardır.

Bazı yazarlar ise " kısıtlamaya " gitmeden rankı tam olmayan modellere çözüm getirmişlerdir. Bunu da " Genelleştirilmiş Ters matris" lerle yapmışlardır.

I. bölümde yararına inandığımız, kısıtlamaya gidilmeden normal denklemlere çözüm getiren nitel değişkenli modellere g-ters ile nasıl çözüm getirebileceğimizi açıklamaya çalıştık.

II. bölümde de bu modelin bir uygulamsını hem g-ters'le

SUMMARY

While solutions were being looked for variable matters under variance analysis, linear models studies were made by setting linear models with a classic approach. But as a better way, although matrix analysis are used, it is not said that a good result taken. This matrix that defined as "matrixal" orientation was abandoned without being developed very rapidly.

hemde bunu bir bilgisayar programıyla genelleştirerek bir çözüm getirdik.

Searle gibi yazarların da ifade ettiği gibi varyans analizinin tasarım modellerinde sık sık kullanılan g-ters, faktör sayısı ve konumuna göre matris boyutlarını büyütmede ve bilgisayarla çözüm zorunlu bir durum almaktadır.

$$(x'x)\beta = x'y$$

In this formula, because of special structure of $x'x$ it not exact rank. In the clinic meaning reverse of matrix algebra can be taken for unknown parameter vektor β , because of not being one solution many researchers tried to find solutions to unsolvable problem with known as "restrictions" and suitable condition.

Without using restrictions some researchers found solution models which has not exact rank. They did these with general reverse matrix.

In the first part, we tried to explain $x'x$ to give solutions to qualitative variable models with g-reverse and new formulas without restrictions.

In the second part, we provided a solution as this model with either g-reverse or a computer program by generalizing.

Like Searle some writers stated that in variance analysis models, g-reverse enlarged matrix dimension and solution by help computer will be available according to factor number reduction.

SUMMARY

While solutions were being looked for variable matters under variance analyze, linear models studies were made by setting linear models with a classic approach. But as a better way, although matrix analyze are used, it is not said that a good result taken. This matrix that defined as matrixal ostentation was abandoned without being developed very rapidly.

Only reason of this is that qualitative variable models don't have only one solution.

$$Y = X\beta + \epsilon$$

from this formula, it can be obtained

$$(X'X)\hat{\beta} = X'Y$$

In this formula, because of special structure of $X'X$ it has not exact rank. In the clinic meaning reverse of matrix algebra can not be taken. For unknown parameter vector β , because of not being on one solution many researchers tried to find solutions to this unsolvable problem with known as "restrictions" and "suitable conditions".

Without using restrictions some researchers found solution models which has not exact rank. They did these with generalized inverse matrix.

In the first part, we tried to explain how to provide solutions to qualitative variable models with g-inverse and normal formulas without restrictions.

In the second part, we provided a solution to this model with either g-inverse or a computer program by generalizing.

Like Sereal some writers stated that at variation analyzing models, g-inverse enlarges matrix dimensions and solution by help of computer will have to be unavoidable according to factor number and location.

0.GİRİŞ

0.1.LINEER DENKLEMLER

Çok bilinmeyenli lineer denklemleri, matrisyel olarak

$$AX = Y$$

biçiminde yazabiliriz.Bu yazılışa göre A,X ve Y şunları gösterir:

X: Bilinmeyen değerler vektörü

Y: Bilinen değerler vektörü

A: Katsayılar matrisi

Denklem sayısı, bilinmeyen sayısına eşitse, A kare matristir.

Rankı tam ise, başka deyişle tekil değilse ($|A| \neq 0$), tersi alınabilir

Çözüm;

$$X = A^{-1} Y$$

biçimindedir.Ancak lineer denklemler için başka durumlar da söz konusu olabilir. Şöyle ki, A kare matristir, ama rankı tam değildir

($|A| = 0$: tekil matris).Ya da A dikdörtgen bir matristir: bilinmeyen sayısı denklem sayısına eşit değildir. Bu üç durumu, denklem sayısını n, bilinmeyen sayısını q ile göstererek denklemimizi

$$AX = Y \quad (0.1.1.)$$

(n,q) (q,1) (n,1)

biçiminde yeniden yazalım.A'nın rankını da,r(A)=r olarak gösterelim

1) $n=q=r$ ise, A bir kare matristir.Rankı tam olarak tanımlanır

2) $n=q$, $r < q$ ise,yine bir kare matris söz konusudur.Ama rankı tam değildir.

3) $n \neq q$ ise, A bir dikdörtgen matristir.Rankı, n ve q'den hangisi küçükse, ona eşit yada daha küçük olabilir. Küçük olma durumunda,"sütun ($r < q$),yada satır ($r < n$) rankı tam olmayan matris" deyimini kullanılır.

Gerek ikinci, gerekse üçüncü durumda, A'nın klasik anlamda A gibi bir tersi yoktur. Bizi de ilgilendiren bu tür durumlardır.

$n=q$, $r < q$ olduğunda,0.1.1.de tanımlanan denklem sistemine rankı tam olmayan (yada eksik olan) lineer denklemler denir.

0.2.LINEER MODELLER

Linear modeller, hem bir çok durumlara uygun oldukları, hem de hesapların, çözümlenmenin kolaylıkları nedeniyle kullanılır. Üstelik lineer olmayan birtakım modeller de lineere dönüştürülebilir.

Bir linear model, genel olarak şöyle gösterilebilir:

$$Y_i = f(x) + \epsilon_i \quad i = 1, 2, \dots, n$$

Burada Y gözlenen, ϵ gözlenemeyen raslantısal değişkenlerdir. $f(x)$, modelin belirleyici bölümüdür. En basit bir biçimini

$$f(x) = \beta_0 + \beta_1 x$$

olarak gösterebiliriz. Modelin bilinmeyen parametreleri daha çok olabileceği gibi ($\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots$) açıklayıcı denem x değişkeni de birden çok olabilir (x_1, x_2, \dots). Bu ayrıntılara girmeyeceğiz. Yalnız

önemli bir kaç noktaya değinelim. Birincisi, hata terimi denem ϵ 'a ilişkin bazı özellikler belirtilmedikçe model eksik kalır: $E(\epsilon) = 0$, $Var(\epsilon) = \sigma^2$ gibi. Ayrıca, aralık tahmini, hipotez testi yapılacağı zaman ϵ 'ın dağılım biçimini de belirlemeye gerek duyulur.

İkinci nokta, bağımsız, açıklayıcı gibi adlar verilen x değişkeninin (yada değişkenlerinin) raslantısal olup olmayışlarına göre modeller arasında bazı ayrımlar olmasıdır.

Üçüncü nokta ise açıklayıcı değişken ya da değişkenlerin nitel yada nicel oluşlarına göre modellerin en azından adlarının değişmesidir. Değişkenler nicelse, genellikle modellerin bilinen klasik adı "Regresyon modelleri" dir. Nitel değişkenlerin söz konusu olduğu modeller ise, klasik yaklaşımda, varyans analizi modellerinden başka bir şey değildir. Bunlar da, değişkenlerin raslantısal olup olmayışlarına göre, başlıca iki tipe ayrılabilirler: Daha klasik olan değişkenlerin raslantısal olmadığı modele, "değişmez etkili model", ikinci tipe de "değişir etkili model" adları verilir.

0.2.LINEER MODELLER

Lineer modeller, hem bir çok durumlara uygun oldukları, hem de hesapların, çözümlenmenin kolaylıkları nedeniyle kullanılır. Üstelik lineer olmayan birtakım modeller de lineere dönüştürülebilir.

Bir lineer model, genel olarak şöyle gösterilebilir:

$$Y_i = f(x) + \epsilon_i \quad i = 1, 2, \dots, n$$

Burada Y gözlenen, ϵ gözlenemeyen raslantısal değişkenlerdir. $f(x)$, modelin belirleyici bölümüdür. En basit bir biçimini

$$f(x) = \beta_0 + \beta_1 x$$

olarak gösterebiliriz. Modelin bilinmeyen parametreleri daha çok

olabileceği gibi ($\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots$) açıklayıcı denen x değişkeni de

birden çok olabilir (x_1, x_2, \dots). Bu ayrıntılara girmeyeceğiz. Yalnız

önemli bir kaç noktaya değinelim. Birincisi, hata terimi denen ϵ 'a ilişkin bazı özellikler belirtilmedikçe model eksik kalır: $E(\epsilon) = 0$, $Var(\epsilon) = \sigma^2$ gibi. Ayrıca, aralık tahmini, hipotez testi yapılacağı zaman ϵ 'ın dağılım biçimini de belirlemeye gerek duyulur.

İkinci nokta, bağımsız, açıklayıcı gibi adlar verilen x değişkeninin (yada değişkenlerinin) raslantısal olup olmayışlarına göre modeller arasında bazı ayrımlar olmasıdır.

Üçüncü nokta ise açıklayıcı değişken ya da değişkenlerin nitel yada nicel oluşlarına göre modellerin en azından adlarının değişmesidir. Değişkenler nicelse, genellikle modellerin bilinen klasik adı "Regresyon modelleri" dir. Nitel değişkenlerin söz konusu olduğu modeller ise, klasik yaklaşımda, varyans analizi modellerinden başka bir şey değildir. Bunlar da, değişkenlerin raslantısal olup olmayışlarına göre, başlıca iki tipe ayrılabilirler: Daha klasik olan değişkenlerin raslantısal olmadığı modele, "değişmez etkili model", ikinci tipe de "değişir etkili model" adları verilir.

Tüm bu modellerin, matrisyel yazılışla,

$$Y = \beta X + \epsilon$$

gibi tek bir denklem biçiminde gösterilebilmeleridir.

Genel olarak bağımsız değişken X in nicel olduğu modellere "Rankı tam olan modeller", nitel değişkenlere ilişkin olanlara da "Rankı tam olmayan modeller" diyeceğiz.

I.BÖLÜM GENELLEŞTİRİLMİŞ TERS MATRİSLER
LINEER DENKLEMLERDE ÇÖZÜM

1.1. BAZI TEOREMLER VE TANIMLAR

Teorem 1.1.1. A , (n,n) boyutlu bir kare matris olsun. Ancak ve ancak $|A| = 0$ ise, A tekildir.

Tanım 1.1.1. A , (n,q) boyutlu bir dikdörtgen matris olsun. A nın tekil olmayan alt kare matrislerinden en büyüğünün boyutu (r,r) ise :
" A nın rankı r 'dir"denir: $r(A) = r$.

Teorem 1.1.2. A , bir (n,n) matris ise, ancak ve ancak $r < n$ ise;
 $|A| = 0$ olur.

Tanım 1.1.2. Determinantı sıfır olmayan kare matrise

"tam ranklı matris" denir. Demek ki, tam ranklı matris tekil olmayan bir matristir. Dolayısıyla, böyle bir matrisin tersi vardır:

$$A, (n,n) \text{ boyutlu } |A| \neq 0 \text{ olan bir matris ise tersi } (A)^{-1} \text{ dir.}$$

Öyle ki : $AA^{-1} = A^{-1}A = I$.

Dikdörtgen matrislerin de, satır yada sütun rankları tam olabilir: A , (n,q) boyutlu bir matris ise, öte yandan $r=n$ ise A nın satır, $r=q$ ise, sütun rankı tamdır.

Teorem 1.1.3. A ile B (n,m) ve (m,q) boyutlu iki matris ise ;
 $r(AB) \leq r(A)$ yada $r(AB) \leq r(B)$ dir. Demek ki, çarpım matrisinin rankı bunlardan herhangi birinin rankından büyük olamaz

Tanım 1.1.3. Vektör uzayı: $(n \times 1)$ boyutlu vektör kümesi toplama ve çarpımına göre kapalıysa V_n gibi bir vektör uzayını oluşturur.

Başka deyişle, her vektörün bir skalerle çarpımı ($1_1 V_1$ gibi), iki vektörün toplamı ($V_1 + V_2$ gibi), yada $1_1 V_1 + 1_2 V_2$ gibi lineer bileşimler bu uzaydadır.

Tanım 1.1.4. Lineer bağımlılık-bağımsızlık : (V_1, V_2, \dots, V_k) n bileşenli k vektör kümesi olsun $(1_1, 1_2, \dots, 1_k)$ skaler kümesi için;

$$1_1 V_1 + 1_2 V_2 + \dots + 1_k V_k = \sum_{i=1}^k 1_i V_i$$

tartılı toplamına, V_1, V_2, \dots, V_k vektörlerinin lineer bileşimi denir. Bu bileşim, hepsi birden sıfır olmayan k skaler için sıfır vektörünü gösteriyorsa ($\sum_{i=1}^k 1_i V_i = 0$) vektörler lineer bağımlıdır. Ancak ve ancak $\{0\}$ skaler kümesi için $\sum_{i=1}^k 1_i V_i = 0$ gerçekleşiyorsa, vektörler bağımsızdır.

Teorem 1.1.4. Eğer k vektör ($k > 1$) lineer bağımlıysa bunlardan en az biri, ötekilerden lineer bileşimi olarak gösterilebilir.

Teorem 1.1.5. k vektörler kümesi lineer bağımsız, $k+1$ vektör kümesi bağımlıysa, $V_{k+1}, (V_1, V_2, \dots, V_k)$ vektörlerinin lineer bileşimi olarak dile getirilebilir.

Teorem 1.1.6. $(n,1)$ boyutlu $\{V_1, V_2, \dots, V_k\}$ vektör kümesinin lineer bağımlı bir küme olması için gerekli ve yeterli koşul, vektörler matrisinin rankının, vektör sayısından az olmasıdır: $r < k$.

Teorem 1.1.7. $(n,1)$ boyutlu k vektör kümesinin rankı r ise, $r \leq k$ olabilir. $r > 0$ ve $r < k$ ise, k vektörden r tanesi bağımsızdır. Geri kalan $k-r$ vektörlerden her biri, öteki r vektörün lineer bileşimi olarak gösterilebilir.

Teorem 1.1.8. $(n,1)$ boyutlu k vektör kümesi, $k > n$ ise, her zaman için lineer bağımlı bir kümedir.

Tanım 1.1.5. Rankın bir başka tanımı: Bir matriste lineer bağımsız sütun (yada satır) sayısı, o matrisin rankını verir. Bu arada, lineer bağımsızlık sütun sayısı, bağımsız satır sayısına eşittir.

Tanım 1.1.6. Türetici vektörler: V_n bir vektör uzayı olsun. V_n deki her vektör, $\{V_1, V_2, \dots, V_k\}$ kümesindeki vektörlerin bir lineer bileşimi olarak elde edilebiliyorsa, $\{V_1, V_2, \dots, V_k\}$, V_n vektör uzayını "türetiyor" denir. ($k \geq n$).

Tanım 1.1.7. Taban $\{V_1, V_2, \dots, V_k\}$, vektör uzayı V_n 'i türeten lineer bağımsız bir vektör kümesi olsun. Böyle bir kümeye ;
" V_n ' in bir tabanıdır" yada " V_n ' in bir tabanıdır" denir.

Tanım 1.1.5. e göre, vektör uzayındaki her vektör taban vektör kümesinin bir lineer bileşimi olur. Genellikle "taban" tek değildir. Ancak, taban vektörlerdeki vektör sayısı tektir.

Tanım 1.1.8. Bir "taban" daki vektör sayısına (k gibi), vektör uzayı V_n in boyutu denir. Başka deyişle V_n in boyutu, bu uzaydaki en çok lineer bağımsız vektör sayısıdır.

Teorem 1.1.9. V_n vektör uzayını türeten $\{V_1, V_2, \dots, V_k\}$ vektörler matrisinin rankı r ise ($r > 0$), kümede tam r tane bağımsız vektör vardır. Vektörler matrisi $\{V_1, V_2, \dots, V_k\}$ taban ise, $k=r$ dir.

Teorem 1.1.10 $\{V_1, V_2, \dots, V_m\}$ $m < n$ için V_n vektör uzayındaki bağımsız vektörler olsun. Bu küme $m < r$ olmak üzere V_n in bir tabanının alt kümesidir. V_n in boyutu m ise, söz konusu küme V_n için bir "taban" dır.

Teorem 1.1.11 Herhangi bir matrisin

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

gibi elemanter denen işlemcilerle çarpımı, rankını değiştirmez.

Bu teoremin bir sonucu olarak, bir matrisin rankı şöyle bulunur:

elemanter işlemlerle asal köşegen altındaki elemanlar sıfırlanır.

Köşegen üzerindeki sıfır olmayan eleman sayısı, matrisin rankını

verir. (Tekil olmayan en büyük minörün boyutu)

Tanım 1.1.9. Denklik: Bir dizi elemanter işlemlerle, A dan bir B matrisi elde ediliyorsa, "B,A'ya denktir" denir. $A \sim B$. Daha açık

olarak denklik şöyle gösterilir: $P \dots P_s \cdot P_2 \cdot P_1 \cdot A \cdot Q_1 \cdot Q_2 \dots Q_t \sim B$
 P_1, P_2, \dots, P_s satırlarına, Q_1, Q_2, \dots, Q_t sütunlara uygulanan herhangi elemanter işlemciler olduğundan, yukarıdaki denkligi kısaca

$$PAQ \sim B$$

biçiminde yazılabilir.

Tanım 1.1.10 Denk köşegen ve denk kanonik biçim : Rankı r olan herhangi bir (n,q) A matrisi,

$$\Delta = \begin{bmatrix} D & 0 \\ r & \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

köşegen biçimine ve de

$$C = \begin{bmatrix} I & 0 \\ r & \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

kanonik biçimine çevrilebilir. $PAQ = \Delta$ yada $PAQ = C$. Kuşkusuz, P ve Q değişebilir, ama C değişmez. A'nın denk kanonik biçimini bulma yöntemi ne, "denklik altında kanonik biçime indirgeme" denir.

Öte yandan, denk köşegen biçime (Δ) indirgemenin, genelleştirilmiş tersleri bulmadaki önemli rolüne şimdiden değinebiliriz.

Teorem 1.1.12. A, rankı r olan (n,q) boyutlu herhangi bir matrisse P ve Q gibi tekil olmayan öyle matrisler vardır ki,

$$n=q=r \quad \text{için,} \quad PAQ = C = I_r$$

$$r=q < n \quad \text{için,} \quad C = I_r$$

$$r=n < q \quad \text{için,} \quad C = (I_r \ 0)$$

$$r < q, r < n \text{ için, } C = \begin{bmatrix} I & 0 \\ r & \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

olur.

1.2. TUTARLILIK

Rankı tam olmayan lineer denklem sisteminin çözüm koşulu "tutarlılık" dır.

0.1.1. deki lineer denklem sistemini ele alalım: A nın katsayılar matrisini, X in bilinmeyenler vektörünü, Y nin bilinenler vektörünü gösterdiği böyle bir sistemde ya hiç çözüm yoktur; ya tek yada çok çözüm vardır. Burada bizi ilgilendiren sonuncu durumdur. AX=Y sisteminin en az bir çözümü olması için, sistemin tutarlı olması gerekir.

1.2.1. Tutarlılığın tanımı: AX=Y denklem sisteminde, A nın satırları arasında herhangi bir lineer bağlantı bulunduğunda, Y nin karşılık gelen elemanları arasında da aynı tür bağlantı varsa, "denklemler tutarlıdır" denir. Bu tanım, çözüm olabilmesi için, A nın satırları arasında lineer bağlantı olması koşulunu içermez. Başka deyişle A, kare ve ranklı tam bir matris ise ($n=q=r$), AX=Y her zaman tutarlıdır. Çözümü tektir. Ancak $n=q=r$ olduğuna göre, teorem 1.1.6. ve tanım 1.1.5. ten kolaylıkla anlaşılacağı gibi, satırlar arasında lineer bağlantı yoktur. Dolayısıyla, yalnızca A rankı tam olmayan kare matris yada dikdörtgen matrisse, sistemde tutarlılık - yukarıdaki tanıma göre - aranır.

Örnek: 1.2.1.1.

$$a + 3b = 4$$

$$2a + 5b = 3$$

gibi bir lineer denklem sistemini ele alalım;

Matrisyel yazılış ,

$$\begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 2 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 \\ 3 \end{bmatrix}$$

$$A X = Y$$

Biçimindedir. A, (2,2) boyutlu bir matristir. Determinantı ;

$|A| = -1 \neq 0$ olduğundan , sistemin X için tek çözümü vardır:

$$X' = (a , b)$$

1.2.2. Tutarlı Denklem Sisteminde Çözüm Olması

$$A X = Y \quad (1.2.2.1)$$

Denklem sisteminde , (n,q) boyutlu A matrisinin rankı $r(A)=r$ olsun. Tanım 1.1.7. ve teorem 1.1.7.ve teorem 1.1.9'dan çıkarılabileceği gibi A'nın n satırından r tanesi bağımsız, geri kalan n-r satır ise, öteki r satırın lineer bileşimi olur. Dolayısıyla, şöyle bir düzenleme yapılabilir: Denklemler, lineer bağımsız satırlar A'nın ilk r satırını oluşturacak biçimde düzenlenir. Bu ilk r satırı A_0 ile gösterelim. A'nın geriye kalan n-r satırını da KA_0 olarak gösterebiliriz (K: lineer bileşimlerin katsayılar matrisi).

Demek ki A matrisini şöyle parçalayabiliriz:

$$A = \begin{bmatrix} A_0 \\ 0 \\ KA_0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Denklem sistemini tutarlı varsayarsak, tanım gereğince , A'nın satırları arasındaki bağlantı, Y'nin satırları arasında da bulunacaktır. Dolayısıyla, Y vektörünü de benzer biçimde parçalayabiliriz:

$$Y = \begin{bmatrix} Y_0 \\ 0 \\ KY_0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

(Y_0 : (r,1) boyutlu bir alt vektör, KY_0 ise (n-r,1) boyutlu bir alt vektör)

Bu durumda, 1.2.2.1 denklem sistemi, aşağıdaki biçime girer

$$\begin{bmatrix} A \\ 0 \\ KA \\ 0 \end{bmatrix} Y = \begin{bmatrix} Y \\ 0 \\ KY \\ 0 \end{bmatrix} \quad (1.2.2.2)$$

Buradan ,

$$A X = Y \quad (1.2.2.3)$$

$$KA X = KY \quad (1.2.2.4)$$

elde edilir.

Demek ki (1.2.2.3.)'ün her çözümü, (1.2.2.4.)'ü de gerçekleştirir. Öyleyse, (1.2.2.3.)'e çözüm bulmak gerekir. Bunun için de şöyle yapılır: r lineer bağımsız satırdan oluşan A in sütunları ile, karşılık gelen X in öğeleri arasında öyle bir yer değiştirme yapılır ki, A in ilk r sütunu lineer bağımsız olsun. Dolayısıyla A_0 ve X de aşağıdaki gibi yazılabilir:

$$A = \begin{pmatrix} A_1 & A_2 \\ 0 & \end{pmatrix} \quad X = \begin{bmatrix} X_1 \\ X_2 \end{bmatrix}$$

Bu durumda A_1 , (r,r) boyutlu tekil olmayan kare bir alt matris

A_2 , $(r,q-r)$ boyutlu bir başka alt matris olur. Öte yandan X_1 r öğeden

X_2 ise $(q-r)$ öğeden oluşur. Öyleyse, (1.2.2.3.) denklemini aşağıdaki

gibi yazabiliriz.

$$\begin{pmatrix} A_1 & A_2 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} \begin{bmatrix} X_1 \\ X_2 \end{bmatrix} = Y_0 \quad (1.2.2.5)$$

Dolayısı ile:

$$A_{11} X_1 + A_{21} X_2 = Y_1 \quad (1.2.2.6)$$

Özetleyecek olursak :

1) $|A| \neq 0$ olacağına göre, bu sonuncunun her iki yanını A^{-1} ile çarpıp X e göre çözebiliriz:

$$X = A^{-1} Y - A^{-1} A X \quad (1.2.2.7)$$

Böylece X_1, X_2 göre elde edilmiş oluyor. Herhangi bir X vektörü için (1.2.2.7.)'den X_1 hesaplanırsa,

$$X_0 = \begin{bmatrix} X_1 \\ X_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 & -1 \\ A & Y - A & A \\ 1 & 0 & 1 & 2 & 2 \end{bmatrix} X_2 \quad (1.2.2.8)$$

(1.2.2.8.) vektörü (1.2.2.1.)'in bir çözümüdür.

(1.2.2.8.)'den anlaşılacağı gibi tutarlı denklemlerin çözümü vardır. Ayrıca sayısız X_2 vektörü için sonsuz çözüme varılacağı da görülmektedir.

Öte yandan, (1.2.2.8.) hem tutarlı denklem sistemi için bir çözüm yöntemi vermekte, hem de bu yoldan genel çözümü sağlamaktadır. Söyle ki:

1) $r < q$ ise, X_2 vardır; (1.2.2.8.)'den sonsuz çözüme varılır.

özel durumlar, X_2 'nin yokluğu ile ortaya çıkar:

2a) $r = q$ ise, X_2 yoktur. $A_0 = A_1$ dir. (1.2.2.8.)'den

$$X = A^{-1} Y \quad (1.2.2.9)$$

tek çözüm elde edilir.

2b) Üstelik, $r = n = q$ olursa $A = A_0 = A_1$ den klasik

$$X = A^{-1} Y \quad (1.2.2.10)$$

çözüme ulaşılır.

özetleyecek olursak :

1) A kare matris, $r=n=q$ ise, (1.2.2.1.)'e "rankı tam denklem sistemi" denir ve sistemin tek çözümü olur : 1.2.2.10.

2) A kare matris, fakat $r < n=q$ ise, denklem sistemi de tutarlıysa "rankı eksik ya da tam olmayan denklem sistemi" söz konusu olur. Sistemin sonsuz çözümü vardır.

3) A dikdörtgen bir matris, sistemde tutarlıysa

a) $r=q$ için, (1.2.2.9.) daki tek çözüm elde edilir. Bu durumda "sütun rankı tam olan denklem sistemi"nden sözedebilir.

b) $r < q$ ise, (1.2.2.9.) daki gibi sonsuz çözümü olan denklem sistemine "sütun rankı tam olmayan denklem sistemi" denir.

1.2.3. Tutarlılık Testleri

I.Yol: 1.2.2.1 denklem sistemine ilişkin bir $B=(A \ Y)$ matrisine "artırılmış matris" denir. Demek ki B, q sütunlu A matrisine, Y nin $q+1$. sütun olarak eklenmesiyle bulunur. Tutarlılık testi için başvuru yollardan biri, A ile B nin ranklarını karşılaştırarak elde edilir:

$$r(A) = r(B) = r$$

ise, denklem sistemi tutarlıdır. $r(A) \neq r(B)$ ise; denklem sistemi tutarlı olmayacağından çözülemez.

Bu testin geçerliliği şöyle gösterilebilir: (1.2.2.1.)

tutarlıysa, $B = (A \ Y)$ (1.2.2.2.)'ye dayanarak şöyle yazılır:

$$B = \begin{bmatrix} A & Y \\ 0 & 0 \\ KA & KY \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Bu matrisin lineer bağımsız satır sayısı A ile aynı olacağından, rankı da r olur: $r(B) = r(A) = r$

Yada şöyle diyebiliriz:

$$r(B) = r(A) \quad \text{ise,} \quad \begin{bmatrix} A & Y \\ 0 & 0 \\ KA & Y \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{ile} \quad \begin{bmatrix} A \\ 0 \\ KA \\ 0 \end{bmatrix}$$

matrislerinin rankı eşit olur. Bu da ancak $Y_1 = KY_0$ ise, başka deyişle $AX = Y$ tutarlı ise doğrudur.

II.YOL A, n satırlı, rankı $r(A) = r$ olan bir matris PAQ de A nın tanım 1.1.9 daki gibi birköşegen biçimiye, ancak ve ancak PY nin son $n-r$ ögesi sıfırsa, $AX=Y$ tutarlıdır

Gerçekten de PAQ , A 'nın köşe biçimi olduğuna göre $PA, PA = \begin{bmatrix} A \\ r \\ 0 \end{bmatrix}$ biçiminde yazılabilir. (P : elemanter işlemcilerin çarpımı $A = r$ lineer bağımsız satırlı bir matris) Dolayısıyla, $AX=Y$ tutarlıysa $PAX=PY$ de tutarlıdır.

$$\begin{bmatrix} A \\ r \\ 0 \end{bmatrix} X = PY \text{ yada } \begin{bmatrix} A X \\ r \\ 0 \end{bmatrix} = PY$$

Buradan da sistemin tutarlılığı için, PY nin son $n-r$ ögesinin sıfır olması gerektiği sonucuna varılır.

Demek ki, $PAQ = \hat{\quad}$ köşegen biçiminde sıfır olmayan öge sayısı A 'nın rankı r 'yi verecektir. Satır sayısı n de bilindiğine göre PY nin son $n-r$ ögesine bakılır. Bunlar sıfır ise denklem sistemi tutarlıdır; bir tanesi bile sıfır değilse sistem tutarsızdır.

1.3. Genelleştirilmiş Ters Matrisin Tanımı, Özellikleri

1.2. de, $AX=Y$ denklem sisteminin çözümü için, ne A nın rankını aramaya, ne tekil olmayan bir alt matris bulmaya, vb.. yollara gerek vardır. Üstelik aşağıda verilecek yöntemde, çözüm yapılırken, tutarlılık da bir yandan kolaylıkla test edilebilir.

1.3.1. g-tersin tanımı

1955'e dek bu konuda önemli sayılabilecek araştırmalar görülmez. Bu tarihte, Penrose'un bir yapıtı yayınlanır. Söz konusu yapıtta ister kare (tekil yada değil) ister dikdörtgen olsun bir A matrisinin şu 4 koşulu yerine getiren A^- ile göstereceğimiz tek bir genişletilmiş ters matrisi bulunduğu kanıtlanmıştır:

$$1) AA^{-}A = A$$

$$2) A^{-}AA^{-} = A^{-}$$

$$3) (AA^{-})' = AA^{-}$$

$$4) (A^{-}A)' = A^{-}A$$

Böyle bir matris, lineer denklem sistemlerinin çözümünde kullanılmaktadır. Ancak A'nın boyutu büyük olduğunda bu 4 koşulu sağlayan bir matrisin hesabı oldukça güçtür. Oysa, Penrose'un da kabul ettiği gibi, yalnızca 1. koşulu sağlayan bir genelleştirilmiş ters matris de $AX=Y$ denklem sistemine çözüm getirmektedir.

$$AGA = A \quad (1.3.1.1.)$$

koşulunu (Penrose'un 1. koşulu) sağlayan her hangi bir G matrisine "A'nın bir genelleştirilmiş ters matrisi" diyeceğiz. Görüldüğü gibi de, böyle bir matrisi A^{-} , A^c , K gibi simgeler yerine türkçeye de uyduğu için, G harfi ile göstereceğiz. Öte yandan zaman zaman, bir bölüm yazarların yaptığı gibi, genelleştirilmiş ters matris yerine, kısaca g-ters deyişimini kullanacağız.

1.3.1.2. g-TERSİN ÖZELLİKLERİ

$$H = GA \text{ diyelim } (G = A^{-1} \text{ için } H=I \text{ olacağı bellidir})$$

$$1) r(H) = r(A) = r$$

Gerçekten de teorem 1.1.3.'e göre

$$r(H) = r(GA) \leq r(A) \text{ ve } r(A) = r(AGA) = r(AH) \leq r(H) \text{ Dolayısıyla;}$$

$$r(H) = r(A) = r$$

$$2) r(G) \geq r(A)$$

Gerçekten, yine teorem 1.1.3. den:

$$r(A) = r(AGA) < r(G)$$

$$3) H^2 = H$$

$$\text{Gerçekten, } H^2 = (GAGA) = GA = H$$

Demek ki H, kuvveti kendine eşit olan bir matristir.

4) G, A nın herhangi bir g -tersi ise, G', A' nün herhangi bir g -tersidir: $A'G'A' = A'$ (1.3.2.1.3.)

Gerçekten, $AGA = A$ nın devriği (transpozesi) alınır, $(AGA)' = A'$ den, $A'G'A' = A'$ elde edilir ki, bu da, G' gibi bir g -tersin, (1.3.1.1.) deki koşulu gerçekleştirdiğini, başka deyişle A' nün genelleştirmiş ters matrisi olduğunu gösterir.

1.3.1.2. G nin hesabı

1.3.2.1. Genel yöntem-Herhangi bir matrisi, $PAQ = \Delta$ gibi köşegen biçimine indirgeyebileceğimizi biliyoruz (Tanım 1.1.10) :

$$PAQ = \Delta = \begin{bmatrix} D & & & \\ & r & & 0 \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix}$$

Burada, PAQ nün mertebesi A ile aynı, $r(A) = r$, D_r, r ögesi sıfır olmayan bir köşegen matris, 0 'lar ise uygun mertebeden sıfır matrisleri, P ile Q , satır ve sütunlara ilişkin elemanter işlemlerin çarpımlarıdır.

Yani bir Δ^{-} matrisini şöyle tanımlayalım :

$$\Delta^{-} = \begin{bmatrix} & & & \\ & D_r^{-1} & & 0 \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix}$$

$$G = Q \Delta^{-} P \quad (1.3.2.1.1.)$$

biçiminde tanımlanan bir matris, A nın bir genelleştirilmiş tersidir. Başka deyişle $G, AGA = A$ koşulunu gerçekleştirir.

Gerçekten de

$$\Delta \Delta^{-} = \begin{bmatrix} D & & & 0 \\ & r & & \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} & & & \\ & D_r^{-1} & & 0 \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I & & & 0 \\ & r & & \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} & & & \\ & D_r^{-1} & & 0 \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} D & & & \\ & r & & 0 \\ & & & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix} = \Delta^{-} \quad (1.3.2.1.2.)$$

yazabiliriz.

Dolayısı ile;

$$\Delta\Delta^{-}\Delta = \Delta, \quad \Delta^{-}\Delta\Delta = \Delta^{-} \quad (1.3.2.1.3.)$$

olur. Başka deyişle Δ^{-} , Δ nın ve de Δ , Δ^{-} nin bir genelleştirilmiş ters matrisleridir. Öte yandan P ile Q elemanter işlemcilerin çarpımları olduklarından, tekil değillerdir. Klasik anlamda tersleri olacağından, $PAQ = \Delta$ eşitliğine dayanarak

$$A = P \begin{matrix} -1 & -1 \\ \Delta & Q \end{matrix} \quad (1.3.2.1.4.)$$

yazabiliriz. A nın bu değeri ile G nin 1.3.2.1.1. değerine AGA da yer verirsek,

$$AGA = (P \begin{matrix} -1 & -1 \\ \Delta & Q \end{matrix}) (Q \Delta^{-} P) (P \begin{matrix} -1 & -1 \\ \Delta & Q \end{matrix})$$

olur. (1.3.2.1.3.) ile (1.3.2.1.4.)'den de,

$$AGA = P \begin{matrix} -1 & -1 \\ \Delta\Delta^{-}\Delta & Q \end{matrix} = P \begin{matrix} -1 & -1 \\ \Delta & Q \end{matrix} = A$$

sonucuna varırız.

Böylece, A nın bir g-tersinin nasıl elde edildiğini görmüş olduk. Kuşkusuz, P ile Q tek olmayacaklarından sonsuz g-tersler bulabiliriz.

$PAQ = (PI)A(IQ)$ olduğu göz önünde tutularak, P ile Q bulunur.

Yukarıdaki yöntemle çözümün iki ilginç özelliğini belirtelim:

$$1) GAG = G$$

Gerçekten ;

$$GAG = (Q\Delta^{-}P) (P \begin{matrix} -1 & -1 \\ \Delta & Q \end{matrix}) (Q\Delta^{-}P) = Q\Delta^{-}\Delta\Delta^{-}P$$

ve (1.3.2.1.3.)'den

$$GAG = Q\Delta^{-}P = G$$

Demek ki; yukarıdaki yöntemle bulunan G, Penrose'nun 2. koşulunu da gerçekliyor. Bu önemli olmakla birlikte sistemi çözmek için buna gerek olmadığını, 1. koşulun yeterli olduğunu yeniden vurgulayalım.

2) A, (n,p) boyutlu bir matris, $H = GA$ olduğuna göre, $(H-I)$ ın rankı $q-r$ 'dir: $r(H-I) = q-r$

Gerçekten, $H=GA$ da, G nin (1.3.2.1.1.) deki A'nında (1.3.2.1.4)

deki değerlerine yer verirsek,

$$H = (Q\Delta^{-1}P)(P^{-1}\Delta Q^{-1}) = Q\Delta^{-1}\Delta Q^{-1}$$

ve (1.3.2.1.2.) den

$$H = Q \begin{bmatrix} I & 0 \\ r & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} Q^{-1}$$

elde ederiz. Buradan da,

$$H - I_q = Q \left\{ \begin{bmatrix} I & 0 \\ r & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} - I_q \right\} Q^{-1}$$

yazabiliriz. Teorem 1.1.10'a göre , Q ve Q^{-1} ile çarpım, $(H - I_q)$ 'nin rankını değiştirmez. Dolayısı ile

$$r(H - I_q) = r \left\{ \begin{bmatrix} I & 0 \\ r & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} - I_q \right\} = q - r$$

sonucuna varılır.

1.3.2.2. Bir başka yöntem

g -tersler , başka yollardan da bulunabilir. Örneğin, 1.2.2.'de, tutarlı denklemlerin çözümü olduğu gösterilirken bulunan çözümdeki A_1^{-1} bir g -tersden başka birşey değildir. Daha düzgün olarak, bu buluşa ilişkiyöntemi şöyle açıklayabiliriz:

Bir A matrisi,

$$A = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{bmatrix}$$

biçiminde öyle kısımlara ayrılır ki, A_{11} , (r,r) boyutlu A içinde

tekil olmayan en geniş alt matris olur. r'nin maksimum olması için, A'nın satır ve sütunlarında değişiklik de yapılabilir. Öte yandan A in tek olması gerekmez.

11

$$G = \begin{bmatrix} -1 & & & \\ & A & & 0 \\ & & 11 & \\ & 0 & & 0 \end{bmatrix} \quad (1.3.2.2.1.).$$

A matrisinin bir g-tersidir. AG ile GA hesaplandığında, $AGA = A$, $GAG = G$ olduğu görülür. Bu yöntemi belirleyelim:

a) Rankı r ve simetrik olan bir A matrisinde, r. mertebeden tekil olmayan bir minör bulunur. Buna M diyelim.

b) M oluşturulur.

c) M in devriği $(M^{-1})'$ bulunur.

d) A matrisi içinde, M yi oluşturan her ögenin bulunduğu yerde, $(M^{-1})'$ de karşılık gelen ögeye yer verilir. Öteki ögelerin yerine sıfır konur.

e) Bulunan matris, A nın bir genelleştirilmiş tersi G dir.

1.1.3. Örnek:

1.3. de ele alınan konuları -g tersin bulunuşu, özellikleri vb. bir örnek üzerinde uygulayalım.

Aşağıdaki 3x3 boyutlu A matrisi, rankı tam olmayan bir matris tir :

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}$$

$$|A| = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \end{vmatrix} = 1(-1)1 + 2(-2)1 + 1 \cdot 1 \cdot 2 - (1(-1)1 + 2(-2)1 + 1 \cdot 1 \cdot 2)$$

$$|A| = -1 + -4 + 2 - (-1 -4 + 2) = -5 + 2 + 5 - 2 = 0 \text{ olup ;}$$

$$|A| = 0 \text{ olduğu görülür.}$$

1) Bu matrisin genelleştirilmiş tersini bulalım.

$PAQ = \Delta$ köşegen matrisini bulmak için A'nın satır ve sütunlarında yapacağımız birtakım işlemlerle doğrudan Δ 'yı bulabileceğimizi belirtmiştik. Ancak matrislerin çarpımları P ve Q'ya da gerek duyacağımızdan, bunları arayalım. Bu arayış için de ,

$$PAQ = (PI)A(IQ)$$

esitliğinden yararlanırız.

A'nın yanına birim matrisi I_3 'ü yazarak , A'nın satırlarında yapacağımız işlemleri, aynen I_3 'e de uygulayalım :
(Bakınız :Merih Ipek Sayfa 27)

$$A = \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & -1 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & -2 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

Birinci satırı (-1) ile çarpalım ve
3. satıra ekleyelim,

$$\sim \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & -1 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & -1 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

Birinci satırı (-2) ile çarpalım
ve 2. satıra ekleyelim;

$$\sim \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & -1 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

2.Satırı (-1) ile çarpalım ve
3.satıra ekleyelim,

$$\sim \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & -2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -1 & 1 \end{array} \right]$$

Satır işlemleri sonucu oluşan ,

Alt üçgen matrisi P olarak belirleyelim

$$P = \left[\begin{array}{ccc} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 1 \end{array} \right]$$

Q bulmak için işleme devam edelim ;

$$\left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 1 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

Birinci sütunu (-1) ile çarpalım ve ikinci sütuna ekleyelim,

$$\sim \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 1 & 1 & -1 & 0 \\ 0 & -3 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

Birinci sütunu (-1) ile çarpalım ve üçüncü sütuna ekleyelim,

$$\sim \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & 1 & -1 & -1 \\ 0 & -3 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

Sütun işlemleri sonucu bulunan alt üçgen matris Q olarak belirlenir.

$$Q = \left[\begin{array}{ccc} 1 & -1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

Sütun işlemleri sonucu oluşan matris Q matrisi olarak belirlenir

$$PAQ = (PA) Q = \left[\begin{array}{ccc} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 1 \end{array} \right] \left[\begin{array}{ccc} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{array} \right] \left[\begin{array}{ccc} 1 & -1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & -3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \Delta$$

$$\Delta^{-} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \longrightarrow \Delta^{-} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

3) Δ nın tersi Δ^{-} olarak ifade edildi.

$$G = Q \Delta^{-} P = \begin{bmatrix} 1 & -1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 1/3 & 0 \\ 0 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1-2/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$G = \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

2) $H = G A$ yı bulalım ;

$$H = \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 1/3 + 2/3 & 1/3 - 1/3 & 1/3 + 2/3 \\ 2/3 - 2/3 & 2/3 + 1/3 & 2/3 - 2/3 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$H = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

3) AGA yı arayarak , G nin $AGA = A$ koşulunu gerçekleştirip gerçekleştirmedigini gösterelim ;

$$AGA = AH = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} = A$$

G nin bir g -ters olduğunu gördükten sonra, bazı özellikleri ele alalım ;

4) 1.3.1.2. den $r(H) = r(A)$ olmalıdır ;

$r(H) = 2$, $r(A) = 2$ ve $r(H)=r(A)$ olduğu görülüyor.

5) $H^2 = H$ olmalıdır ;

$$H^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = H$$

6) G' de A' nün bir g -tersidir. $A'G'A' = A'$ dür.

$$A'G'A' = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & -1 & -2 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1/3 & 2/3 & 0 \\ 1/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & -1 & -2 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$

Bu ise; $r(H-I) = 1$ olduğunu gösterir. Dikkat edilir ise; $n=3$, $r=2$

$$= \begin{bmatrix} 1/3 + 1/3 & 2/3 - 2/3 & 0 \\ 1/3 - 1/3 & 2/3 + 1/3 & 0 \\ 1/3 + 2/3 & 2/3 - 2/3 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & -1 & -2 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 1 & -1 & -2 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} = A'$$

7) $G A G = H G = G$ dir. A'nın da G'nin bir g-ters olduğunu belirten bu özeliğini görelim;

$$A G A = H G = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = G$$

8) $r(H-I) = n-r$ bunu bulmak için önce H-I yı bulalım;

$$H-I = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

olur.

Bu ise; $r(H-I) = 1$ olduğunu gösterir. Dikkat edilir ise; $n=3$, $r=2$ olduğundan; $r(H-I) = n-r = 3-2 = 1$ olduğuda görülür.

9) Genelleştirilmiş ters matrisi ; bir de matrisin parçalanması yöntemi ile bulalım;

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A & A \\ 11 & 12 \\ \hline A & A \\ 21 & 22 \end{bmatrix}$$

$$A_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}$$

Tekil olmayan (2,2) boyutlu matris,

$$A_{11}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 2 & -1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1/3 & 1/3 \\ 0 & 1 & 2/3 & -1/3 \end{bmatrix} \text{ olur.}$$

Buradan G ise ;

$$G = \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

şeklinde belirlenir.

10) Örneğin A, aşağıdaki gibi olsun;

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad |A| = \begin{vmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 6 + 0 + 0 - (+2 + 0 + 4) = 6 - 6 = 0$$

Bu A matrisinin , simetrik ve rankı $r = 2$ olan bir matris olduğu gözükmektedir.

1.4.3 - 3) Örnektir. Buna göre:

a) Önce , tekil olmayan r. mertebeden bir minör bulalım;
sözelimi , $a_{12} = 2$ 'nin minörü olsun .Buna M diyelim;

$$M = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

b) M^{-1} i oluşturalım ;

$$M^{-1} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1/2 & 0 \\ -1/2 & 1 \end{bmatrix}$$

olarak bulunur.

c) M^{-1} in transpozesi ise;

$$\begin{bmatrix} -1 \\ M \end{bmatrix}' = \begin{bmatrix} 1/2 & -1/2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

şeklinde kendisine eşit olduğu görülür.

d) A matrisinde, M yi oluşturan her öge yerine $(M^{-1})'$ de karşılık gelen ögelere yer vererek, öteki ögeleri sıfır yapalım;

$$G = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 1/2 & 0 & -1/2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Bu bulduğumuz matris A nın bir genelleştirilmiş tersidir.

Bu işlemin sağlamasını yaparsak;

$AGA = A$ Olmalıdır. Buna göre;

$$AGA = \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 1/2 & 0 & -1/2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 2 \cdot 1/2 & 0 & 2 \cdot (-1/2) + 1 \\ 2 \cdot 1/2 & 0 & 2 \cdot (-1/2) + 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 3-1 & 2 & 1-1 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} = A$$

1.4. LINEER DENKLEMLERİN ÇÖZÜMÜ

Genelleştirilmiş ters matrisleri tanımladığımızı göre, bu başlık altında önce g-terslerle genel çözümün nasıl elde edildiğini, sonra bu sonsuz çözümler arasında lineer bağımsızların sayısının ne olduğunu göstereceğiz. Son olarak ta özellikle lineer modellerde büyük rolü olan "değişmezlik" kavramını ele alıp inceleyeceğiz.

1.4.1. GENEL ÇÖZÜM

Çözüme geçmeden önce, 1.2.3. de sözünü edip de açıklamadığımız bir üçüncü test yöntemini açıklayalım. Bu testi g-terslere dayandığı için vermemiştik. G yi bildiğimize göre söz konusu testi bir teoremla dile getirelim:

Teorem 1.4.1.1.:

$AX=Y$ denklem sisteminin bir çözümü olması için gerekli ve yeterli koşul, herhangi bir G için $AGY = Y$ olmasıdır.

Gerçekten de, $AX = Y$ nin X ile göstereceğimiz bir çözümü olduğunu kabul edelim: $AX = Y$ olacaktır. G, herhangi bir g-ters olduğuna göre ($AGA = A$), $AX = Y$ nin her iki yanını AG ile çarparsak,

$$AGA X = AGY$$

$$AX = AGY = Y$$

elde ederiz. Demek ki, X bir çözümse, $AGY = Y$ dir.

ikinci aşamada $AGY=Y$ varsayalım. $GY=X$ diyelim. Bu durum da,

$$AX = AGY = Y$$

olur. Demek ki bir çözüm vardır. Böylece, teorem 1.4.1.1. de kanıtlanmış olur.

Şimdi, bir çözümün nasıl bulunabileceğini görelim: Gerçekte teorem 1.4.1.1. den de çıkarılabileceği gibi,

$$AGY = Y$$

ise; 1.2.2.1. sisteminin bir çözümü olacağına göre, X gibi bir çözüm

$$X = GY$$

olacaktır. Bununla birlikte, G ile söz konusu sistem arasındaki ilişki Rao'nun bir teoremiyle dile getirirsek, G nin önemini de daha iyi kavrar

Teorem 1.4.1.2. :

Ancak ve ancak $AGA=A$ ise tutarlı $AX=Y$ fonksiyonunun çözümü,

$$X = GY \text{ dir.} \quad (1.4.1.1.)$$

Gerçekten de, GY bir çözümse,

$$AGY = Y$$

$$AGAX = Y$$

$$AX = Y$$

olmalı. $AGA = A$ olur. Demek ki GY bir çözümdür. Öte yandan,

$$AGA = A \text{ ise,}$$

$$AGAX = AX \text{ yazabiliriz.}$$

Ancak $AX = Y$ 'den

$$AGY = Y \text{ elde ederiz.}$$

$$A(GY) = Y$$

olduğuna göre, GY bir çözümdür.

Böylece, sistemin GY gibi bir çözümü varsa, G nin $AGA=A$ özelliğini taşıdığını anlarız. Başka deyişle, 1.4.1.2. teoremi lineer denklem sistemine çözüm bulunabilmesi için, genelleştirilmiş bir ters matrisin Penrose'un 1. koşulunu gerçekleştirilmesinin yeterli olduğunu gösterir.

Bu da, 1.3. de tanımladığımız G nin önemini ortaya çıkarır.

Teorem 1.4.1.2. : Ancak ve ancak $AGA=A$ ise, tutarlı $AX=Y$ fonksiyonunun çözümü,

$$X = GY \quad \text{dir.} \quad (1.4.1.1.)$$

Gerçekten de, GY bir çözümse,

$$AGY = Y$$

$$AGA = A$$

$$AX = Y$$

olur. Demek ki, GY bir çözümdür. Öte yandan,

$$AGA = A \text{ ise,}$$

$$AGAX = AX \quad \text{yazabiliriz.}$$

Ancak $AX = Y$ 'den

$$AGY = Y \text{ elde ederiz.}$$

$$A(GY) = Y$$

olduğuna göre, GY bir çözümdür.

Böylece, sistemin GY gibi bir çözümü varsa, G nin $AGA = A$ özelliğini taşıdığını anlarız. Başka deyişle, 1.4.1.2. teoremi, lineer denklem sistemine çözüm bulunabilmesi için, genelleştirilmiş bir ters matrisin Penrose'un 1.koşulunu gerçekleştirmesinin yeterli olduğunu gösterir. Bu da, 1.3. de tanımladığımız G nin önemini ortaya çıkarır.

Teorem 1.4.1.2., sistem için bir çözüm vermekle birlikte tutarlı denklem sisteminde tüm çözümlerin nasıl türetilbileceğini göstermiyor. Aşağıdaki teorem bunu verecektir:

Teorem 1.4.1.3. :

$AGA=A$, $H=GA$ ise, 1.2.2.1. denklem sisteminin bir çözümü

$$X = GY + (H-I)Z \quad \text{dir.} \quad (1.4.1.2.)$$

Burada z , q . mertebeden herhangi bir vektördür.

Gerçekten, 1.4.1.2. nin her iki yanını A ile çarparsak

$$AX = AGY + A(H-I)Z,$$

ve $AH = AGA = A$ olduğundan,

$$AX = AGY$$

elde ederiz. Ancak, teorem 1.4.1.2. den, GY bir çözüm olduğuna göre,

$$AX = AGY$$

özdeşliğine varırız.

Demek ki, her $(q,1)$ boyutlu Z vektörü için, X vektörü bir çözümdür. Bir başka deyişle, sistemin bir çözümü, herhangi bir $Z(q,1)$ vektörü için (1.4.1.2.) biçiminde yazılabilir. G tek olmayacağı gibi Z de istenildiği gibi seçilebileceği için, sonsuz çözüm olacağı ortadadır. Ancak;

$$G = A^{-1} \text{ ise, } GA = H = I \text{ olur.}$$

Dolayısıyla;

$$X = GY = A^{-1} Y$$

(1.4.1.2.)'nin tek çözümü olacaktır.

Uygulama 1.4.1.1.

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}$$

Seklindeki matris ;

$$a + b + c = 3$$

$$2a - b + 2c = 2$$

$$a - 2b + c = -1$$

olsun. Buna göre ; $r(A)=2$ matrisyel yazılışı;

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}$$

$X' = (a \ b \ c)$, $Y' = (3 \ 2 \ -1)$ olur.

Tutarlılığı ve genel çözümü arayalım;

$$B = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 3 \\ 2 & -1 & 2 & 2 \\ 1 & -2 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

1.Yol :

$$r(A) = r(B) \text{ olmalı.}$$

1. satırı (-1) ile çarpalım ve 3.satıra ekleyelim. Daha sonra 1. satırı (-2) ile çarpalım ve 2.satıra ekleyelim. Buna göre;

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 3 \\ 0 & -3 & 0 & -4 \\ 0 & -3 & 0 & -4 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 3 \\ 0 & -3 & 0 & -4 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \quad \begin{array}{l} \text{2.Satır 3. satıra} \\ \text{eklendi.} \end{array}$$

--> $r(B) = 2$ ve $r(A) = r(B) = r$ olduğu görülür.

2.Yol :

PY vektörünün son $n-r$ ögesi sıfırsa sistem tutarlıdır.

(Daha önce yapılan işlemlerde P bulunmuş idi.)

$$P Y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ -6+2 \\ 3-2-1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ -4 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Son ögenin sıfır olduğu görülmektedir.O halde sistem tutarlıdır.

3.Yol :

$A G Y = Y$ ise; sistem tutarlıdır.

A nın genelleştirilmiş ters matrisi ;

$$G = \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \text{ idi.}$$

$$A G = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1/3+2/3 & 1/3-1/3 & 0 \\ 2/3-2/3 & 2/3+1/3 & 0 \\ 1/3-4/3 & 1/3+2/3 & 0 \end{bmatrix}$$

$$A G Y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -3+2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix} = Y$$

Böylece, son bir kez daha sistemin tutarlı olduğu görülür.

Sistemin genel çözümü ; $X = G Y + (H - I) Z$ olmalıdır.

A nın g-tersinin tek olmadığı bizce bilinmektedir.Dolayısı ile;

daha önce bulduğumuz G yi kullanalım ;

$$G Y = \begin{bmatrix} 1/3 & 1/3 & 0 \\ 2/3 & -1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3/3+2/3 \\ 6/3-2/3 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5/3 \\ 4/3 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$H - I = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix}$$

$$X_0 = \begin{bmatrix} 5/3 \\ 1/3 \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} Z \\ Z \\ Z \\ Z \\ 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5/3 + Z \\ 4/3 \\ -Z \\ 3 \end{bmatrix}$$

Şeklinde genel çözüm bulunur. Burada Z 'e vereceğimiz sonsuz değerle sonsuz çözüm elde edebiliriz.

$$Z = 0 \text{ için : } X' = \begin{pmatrix} 5/2 & 4/3 & 0 \\ 3 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$Z = 1 \text{ için : } X' = \begin{pmatrix} 8/3 & 4/3 & -1 \\ 3 & 0 & 2 \end{pmatrix}$$

$$Z = 3 \text{ için : } X' = \begin{pmatrix} 14/3 & 4/3 & -3 \\ 3 & 0 & 3 \end{pmatrix} \text{ gibi..}$$

Bu çözümleri ,

$$A X = Y$$

denklem sisteminde kullandığımızda, herbirinin eşitliği sağladığını görürüz. Örneğin , X yi kullanalım :

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & 2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 8/3 \\ 4/3 \\ -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 & -1 \\ 4 & -2 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ -1 \end{bmatrix}$$

kuşkusuz , daha önce gördüğümüz

$$X = \begin{bmatrix} X \\ 1 \\ X \\ 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 & -1 \\ A & Y & -A & A X \\ 1 & 1 & 1 & 2 \\ & & X & 2 \end{bmatrix}$$

(1.2.2.8.) formülüyle de çözüme ulaşabiliriz. Ancak, G nin bulunuşunda sözkonusu ettiğimiz sakıncaların benzerlerini burada da öne sürebiliriz: Denklem sayısı çok olduğunda A alt matrisini bulmadaki güçlük, A nın rankını önceden bulma zorunluğu, bilgisayarla çözümde programlama güçlüğü, vb..

Oysa G yi, A nın köşegen biçimi $PAQ = \hat{\Delta}$ ya dayanarak bulurken, yukarıdaki sakıncalar giderildiği gibi, A nın rankı $\hat{\Delta}$ da kendiliğinden ortaya çıkar ve sistemin tutarlılığı da, önceden test etmeye gerek kalmadan, çözüm sırasında kolaylıkla aranabilir.

1.4.2. Lineer Olarak Bağımsız Çözüm Sayısı

Teorem 1.4.2.1.:

A , Rankı r olan q sütunlu bir matrisse, Y de bir sıfır vektörü değilse,

$$AX = Y$$

tutarlı denklem sisteminin lineer olarak bağımsız çözüm sayısı

$$q - r + 1 \text{ 'dir.}$$

Bu teorem şöyle kanıtlanabilir :

$$PAQ = \Delta, \quad G = Q \Delta P, \quad H = GA \text{ olmak üzere,}$$

$AX = Y$ nin bir çözümünün

$$X_0 = GY + (H-I)Z$$

olduğunu biliyoruz. Ayrıca, 1.3.2.1. de gördüğümüz bir özelliğe göre $r(H-I) = q-r$ 'dir.

Dolayısıyla, q . mertebeden herhangi bir Z vektörü için, $(H-I)Z$ 'de yalnızca $q-r$ bağımsız öge bulunur. Geri kalan r öge sözkonusu $q-r$ ögeni lineer bileşimleridir. Bu nedenle lineer bağımsız $(H-I)Z$ vektör sayısı yalnızca $q-r$ tanedir. Bunları X_0 da kullanınca $(q-r)$ bağımsız çözüm edilir. $q-r$ bağımsız çözüm

$$X_{0i} = GY + (H-I)Z_i \quad (i=1,2,\dots,q-r)$$

olsun. Ancak, $X^* = GY$ nin de sisteminin bir çözümü olduğunu biliyoruz. Bu çözümü X_{0i} 'ye lineer olarak bağımlı olduğunu varsayalım. Hepsi birden sıfır olmayan λ_i ($i=1,2,\dots,q-r$) skalerleri için, teorem 1.1.5. gereğince,

$$GY = \sum_i \lambda_i X_{0i} = \sum_i \lambda_i (GY + (H-I)Z_i) \quad (1.4.2.1.1.)$$

$$GY = GY \sum_i \lambda_i + (H-I) \sum_i \lambda_i Z_i \quad (1.4.2.1.2.)$$

yazabiliriz. Son denklemin sol yanında Z_i olmadığına göre, sağ yanındaki ikinci terimin sıfır olması gerekir : Başka deyişle, $\sum_i \lambda_i Z_i = 0$ olmalıdır. Oysa, Z_i 'ler bağımsız olduğuna göre ancak her $\lambda_i = 0$ ise $\sum_i \lambda_i Z_i = 0$ eşitliği gerçekleşebilir. (Tanım : 1.1.4.). Bu da hepsi birden sıfır olmayan λ_i skalerleri için (1.4.2.1.1.) eşit-

liği doğru değildir. Dolayısıyla, $X = GY$ çözümü X_{0i} 'lerden bağımsızdır. Sonuç olarak GY ile X_{0i} 'lerin ($i=1,2,\dots,q-r$) $q-r+1$ bağımsız çözüm oluşturduğu kanıtlanmış olur. Bu arada $q-r$ olunca, tek çözüm olacağı da görülür.

Demek ki, teorem 1.4.2.1.'e göre $X_0^* = GY$ ile $q-r$ bağımsız Z

vektörü için $X_0 = GY + (H-I)Z$, $AX = Y$ nin lineer bağımsız çözümleri_

Tersine, $\sum_i \lambda_i = 1$ ise (1.4.2.1.4.) eşitliği

$$AX_0 = Y \text{ yi gerektirir.}$$

Demek ki, (1.4.2.1.3.) bir çözümdür.

Sunuda belirtelim ki, teorem 1.4.2.2.'de herhangi s çözümden sözediliyor. Bu çözümler lineer olarak bağımlı olsun olmasın, bunların lineer bileşimleri de, $\sum_i \lambda_i = 1$ olması koşuluyla, bir çözümdür.

1.4.3. Değişmezlik

Teorem 1.4.3.1. : $AGA=A$, $H=GA$ olmak üzere, $AX=Y$ gibi tutarlı bir denklem sisteminin bir X_0 çözümünün öğelerinin $k'X_0$ gibi lineer bileşim ancak ve ancak $k'H=k'$ ise, hangi çözüm kullanılırsa kullanılsın değişmezdir.

Gerçekten, teorem 1.4.1.3.'e göre bir çözümün lineer bileşimi

$$k'X_0 = k'GY + k'(H-I)Z$$

biçiminde olacaktır. $k'H=k'$ ise,

$$k'X_0 = k'GY$$

sonucuna varılır. Demek ki, hangi Z vektörü seçilirse seçilsin, $k'X_0$ Z den bağımsızdır. Tersine, $k'X_0$ in herhangi bir X_0 için $k'GY$ ye eşit olması, $k'H=k'$ eşitliğini gerektirir.

Öte yandan, $k'H=k'$ ise, A nın birçok g -terslerinden hangisi kullanılırsa kullanılsın, $k'GY$ tektir.

Bunu göstermek için, önce teorem 1.4.2.1.'den yararlanılır:

$$X_0 = GY + (H-I)Z$$

biçiminde lineer bağımsız çözüm sayısı $q-r+1$ 'dir. Bunları X_{0i} ile gösterelim ($i=1,2,\dots,q-r+1$). Teorem 1.4.5.'e göre bunların dışındaki

$$X_1 = G_1 Y + (H_1 - I)Z$$

gibi bir çözüm, X_{0i} çözümünün lineer bileşimi olur:

$$X_1 = \sum_{i=1}^{q-r+1} \lambda_i X_{0i}$$

(λ_i 'lerin hepsi birden sıfır olmamak üzere)

Ayrıca $k'H=k'$ ise, her i için

$$k'X_{0i} = k'GY$$

olacağını biliyoruz. Buna göre,

$$k'X_1 = k' \sum_{i=1}^{q-r+1} \lambda_i X_{0i} = \sum_{i=1}^{q-r+1} \lambda_i k'X_{0i} = \sum_{i=1}^{q-r+1} \lambda_i k'GY = k'GY \sum_{i=1}^{q-r+1} \lambda_i$$

yazabiliriz. Ancak, teorem 1.4.2.2.'ye göre $\sum_{i=1}^{q-r+1} \lambda_i = 1$ olduğundan,

$$k'X_1 = k'GY$$

sonucuna varırız. Demek ki, $k'H=k'$ ise, $k'X_1$, herhangi bir X için $k'GY$ ye eşit olacaktır. Öyleyse, A 'nın herhangi bir genelleştirilmiş ters matrisi için $k'GY$ tektir, değişmez.

Öte yandan, $H^2=H$ özelliğine göre, herhangi bir v' vektörü için

$$k' = v'H$$

$k'H=k'$ 'nin bir çözümüdür: $v'HH=v'H=k'$. Böylece v' 'nin öğeleri ne olursa olsun, $k'=v'H$ biçimindeki k' , her X_0 çözümü için, $k'X_1$ değişmez yapan değeri verecektir. Söyle ki;

$$k'X_0 = v'HX_0 = v'HGY + v'H(H-I)Z$$

$$= v'HGY = v'GAGY$$

Ancak teorem 1.4.1.2.'ye göre $AX=Y$ 'nin bir çözümü GY , dolayısıyla $AGY=Y$ olduğundan,

$$k'X_0 = v'GY$$

olur. Bu sonuca şöyle de varabiliriz: G 'nin 1.3.2. de benimsediğimiz çözüm yönteminde, $GAG=G$ olduğunu penrose'un 2.koşulunda gerçekleştirdiğini görmüştük. Öyleyse,

$$k'X_0 = v'GAGY$$

eşitliğinden

$$k'X_0 = v'GY$$

elde ederiz.

Yan koşulları:

1) Demek ki, her v' vektörü ve $k'=v'H$ ve de her X için

$$2) Eij'ler be $k'X = v'GY$$$

$$3) D(E) = N(0, \sigma^2 I)$$

olur. Kuşkusuz, $k'H=k'$ yü gerçekleştiren bir çok k' vektörü bulunabilir. Önemli olan, hangi X_0 kullanılırsa kullanılsın k' lerin herbiri için $k'X$ in değişmemesidir. Başka deyişle, k' ve k' gibi iki vektör 0 1 2 olsa, $k'X \neq k'X$ dir. Ama, sözgelimi X , X gibi iki çözüm için, $1 \ 0$ $2 \ 0$ 01 02

$$k'X_{1 \ 01} = k'X_{1 \ 02}$$

$$k'X_{2 \ 01} = k'X_{2 \ 02}$$

dir.

Son olarak şunu belirtelim: $k'X$, X a göre değişmez yapan k' vektörlerinden, lineer bağımsız olanların sayısı r dir. Başka deyişle $r(H)=r$ olduğundan, $k'=v'H$, bu özelliği veren r tane lineer bağımsız k' vektör kümesini sağlar. Ayrıca, k' , q . mertebeden ve $r(H)=r$ olduğundan k' vektöründe r bağımsız öge bulunacak, r ögenin lineer bileşimi olan öge sayısı da $q-r$ olacaktır. Dolayısıyla, gelişigüzel seçilen v' vektörü için, yalnız r tane $k'=v'H$ lineer bağımsız vektör söz konusu olacaktır

II. Bölüm -RANKI TAM OLMAYAN LINEER MODELLERE UYGULAMA

2.1. NORMAL DENKLEMLER

Bir modelin tanımının, raslantısal değişken E 'a ilişkin bazı yan koşullarla (yada varsayımlarla) tamamlanacağını belirtmiştik.

Y : $(n,1)$ boyutlu gözlemler vektörü

X : (n,q) boyutlu katsayılar matrisi

β : $(q,1)$ boyutlu bilinmeyen parametreler vektörü

E : $(n,1)$ boyutlu gözlenemeyen hatalar vektörü olmak üzere, rankı tam olmayan modelimiz aşağıdaki gibidir.

$$Y = X\beta + E \quad (2.1.1.)$$

Yan koşullar:

$$1) E(\epsilon)=0, \text{ dolayısıyla } \text{Var}(\epsilon)=E(\epsilon\epsilon')$$

$$2) \epsilon_{ij}'\text{ler bağımsız, dolayısıyla } \text{Var}(\epsilon)=\delta^2 I$$

$$3) D(\epsilon) = N(0, \delta^2 I)$$

Görüldüğü gibi, yan koşullarıyla birlikte tüm model, tam ranklı regresyon modeli gibidir. Tek ayırım, X matrisinin özel yapısından doğar. Bu nedenle, Graybill gibi bazı yazarlar, ele aldığımız modeli, regresyon modelinin özel biçimi olarak tanımlarlar. Oysa bunun tersinin de savunulabileceği, çözümlememizi bitirirken göreceğiz.

Yukarıda belirttiğimiz hata teriminin normal dağıldığını varsayan üçüncü koşula, genellikle, güven sınırları yada anlamlılık testleri söz konusu olduğunda gerek duyulur. Bu koşul olduğunda, denklemdeki bilinmeyen β parametre vektörünün kestirimi (tahmini) için, "en çok olasılık" yöntemine, üçüncü koşul yoksa, "En küçük kareler" yöntemine başvurulur. Ancak her iki yöntem de,

$$(X'X)\hat{\beta} = X'Y \quad (2.1.2.)$$

normal denklemlerini verir. Bilindiği gibi, tam ranklı regresyon modellerinde (2.1.2.)'nin tek bir çözümü vardır (1):

$$\hat{\beta} = (X'X)^{-1} X'Y$$

$\hat{\beta}$, kestirilebilen bir parametredir. Başka deyişle,

$$E(\hat{\beta}) = \beta \quad \text{dir.}$$

Oysa, 2.1.1. modelimizdeki X matrisinin tam ranklı olmadığını, gerek örnek 2.1.1., gerekse örnek 2.1.2.'de gördük. Gerçekten de, tek faktör üzerinde durduğumuza göre, örnek 2.1.1. deki X matrisini daha derinden inceleyecek olursak özel bir kalıp oluşturduğunu görürüz: Yapay değişken adı verilen 0 ve 1'lerin özel bir anlamı vardır. X, bir "Tasarım matrisi" yada daha uygun bir deyimle bir "gösterge matris"tir. Söyle ki, 1. sütun dışındaki sütunlar, bir faktörün belli bir düzeyinin etkisinin yada değişik niteliklerin varlığını (1), yada yokluğunu (0) gösterir. Demek ki 0 ve 1'lerin dağılışı, modelin terimlerinin gözlemler

arasında ne biçimde yer aldığını, başka deyişle gözlemlerin ne biçimde sınıflandığını ortaya çıkarır. Her Y_{ij} 'ye bakıldığında, α_j 'nin bir denklemden bulunup bulunmadığı, kolaylıkla görülür. Söz gelimi, Y gözleminde $j=1$ olduğuna göre, 1.yöntemin (faktörün 1.düzeyinin) Y 'de 2. yöntemin etkisi sözkonusudur.

Öte yandan, her hangi bir etki sözkonusu olmadığında, genel ortalama μ hepsinde varolacağından, 1.sütun tümüyle "1"lerden oluşur. Bu duruma göre 1. sütunun, öteki sütunların toplamına eşit olacağı bellidir. Örnek 2.1.2.'yi de göz önünde tutacak olursak, daha genel olarak, 1. sütunun, her faktöre ilişkin sütunların toplamına eşit olacağını söyleyebiliriz. Demek ki, X 'in rankının tam olmayacağını bir kez daha vurgulayabiliriz. Ayrıca, X matrisini tam ranklı olmayınca, $r(X) = r(X'X)$ olduğundan, $X'X$ simetrik matrisi de tam ranklı olmaz. Dolayısıyla, klasik anlamda tersi alınamaz. Burada iki durum söz konusu olabilir: Ya (2.1.2.)'yi gerçekleştiren β vektörleri yoktur; yada, sonsuz β vektörleri vardır. Başka deyişle, 1.2. nin başında belirttiğimiz gibi, ya denklemler tutarlıdır, yada değildir. Öyleyse, önce (2.1.2.) nin tutarlı olup olmadığına bakmamız gerekir.

2.2. NORMAL DENKLEMLERİN TUTARLILIGI

$X'X$ matrisini oluşturacak olursak, bu matrisin de, X 'den dolayı özel bir yapısı olduğunu görürüz: Tek faktörlü modelde, 1.satır (vede 1.sütun), öteki satırların (vede sütunların) toplamına eşittir. Daha genel olarak, 1.satırın (vede sütunun), her faktöre ilişkin satırların (vede sütunların) toplamına eşit olduğu söylenebilir. Ayrıca, 1. satır (ya da sütun) gözlem sayılarından oluşan bir satırdır.

Öte yandan, yine X 'in, dolayısıyla X 'nin özel yapıları nedeniyle $X'Y$ nin de özel bir niteliği olduğu, Y_{ij} değerlerinin toplamına veren ilk ögenin, öteki üyelerin toplamına, daha genel olarak de, her faktöre ilişkin ögelerin toplamına eşit olduğu görülür.

örnek 2.1.1.

Yıldız Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Bölümü III ve IV. sınıf öğrencileri arasında yapılan rasgele seçimde öğrencilerin BASIC , COBOL ve PASCAL programlama dillerinden aldıkları başarı notları, 20 üzerinden değerlendirilerek verilmiştir. Rasgele seçilen 15 öğrenciden dördünün BASIC , 6 sınıfın COBOL ve 5 nin ise;PASCAL notları alındı. Buna göre; bu üç ayrı dersin öğrencilerin başarısında değişik etkileri olup olmadığı araştırmaya tabi tutuldu.Buna göre;elde edilen veriler aşağıdaki gibidir.

	<u>Dersler</u>			
<u>Basic</u>	<u>Cobol</u>	<u>Pascal</u>		
10	10	12	}	-> Notlar
12	10	16		
12	12	10		
14	10	10		
	10	12		
	14			

Bu gözlem için model;

$$y_{ij} = \mu + \alpha_j + \epsilon_i \quad (2.1.1.1.)$$

biçiminde yazılabilir.Bu bir lineer modeldir.Her y_{ij} , 3 bileşenin toplamı olarak dile getirilmektedir.Bir başka deyişle model;

$\mu + \alpha_j$ gibi bir belirleyici bölümle, denetlenemeyen ϵ_{ij} bölümünün toplamından oluşmaktadır ;

μ : ana kütle ortalaması

α_j : Bir A faktörünün j. kategorisinin yada düzeyinin etkisi.

ϵ_{ij} : Hata yada sapma adı verilen bir terimdir."Rastlantısal

(2.1.1.1.) modeline, bir sınıflama ölçeği kullanıldığı için, "tek yönlü sınıflama modeli" de denmektedir.

Yukarıdaki modeli, her gözleme dayanarak aşağıdaki şekilde yazabiliriz;

$$10 = y_{11} = \mu + \alpha_1 + \epsilon_{11}$$

$$12 = y_{21} = \mu + \alpha_1 + \epsilon_{21}$$

$$12 = y_{31} = \mu + \alpha_1 + \epsilon_{31}$$

$$14 = y_{41} = \mu + \alpha_1 + \epsilon_{41}$$

$$10 = y_{12} = \mu + \alpha_2 + \epsilon_{12}$$

$$10 = y_{22} = \mu + \alpha_2 + \epsilon_{22}$$

$$12 = y_{32} = \mu + \alpha_2 + \epsilon_{32}$$

$$10 = y_{42} = \mu + \alpha_2 + \epsilon_{42}$$

$$10 = y_{52} = \mu + \alpha_2 + \epsilon_{52}$$

$$14 = y_{62} = \mu + \alpha_2 + \epsilon_{62}$$

$$12 = y_{13} = \mu + \alpha_3 + \epsilon_{13}$$

$$16 = y_{23} = \mu + \alpha_3 + \epsilon_{23}$$

$$10 = y_{33} = \mu + \alpha_3 + \epsilon_{33}$$

$$10 = y_{43} = \mu + \alpha_3 + \epsilon_{43}$$

$$12 = y_{53} = \mu + \alpha_3 + \epsilon_{53}$$

Yukarıdaki denlemleri , vektör ve matrislerle şöyle gösterelenilir;

$$\begin{bmatrix} Y_{11} \\ Y_{21} \\ Y_{31} \\ Y_{41} \\ Y_{12} \\ Y_{22} \\ Y_{32} \\ Y_{42} \\ Y_{52} \\ Y_{62} \\ Y_{13} \\ Y_{23} \\ Y_{33} \\ Y_{43} \\ Y_{53} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mu \\ \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \alpha_3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \epsilon_{11} \\ \epsilon_{21} \\ \epsilon_{31} \\ \epsilon_{41} \\ \epsilon_{12} \\ \epsilon_{22} \\ \epsilon_{32} \\ \epsilon_{42} \\ \epsilon_{52} \\ \epsilon_{62} \\ \epsilon_{13} \\ \epsilon_{23} \\ \epsilon_{33} \\ \epsilon_{43} \\ \epsilon_{53} \end{bmatrix}$$

Yada , daha genel olarak şöyle yazılabilir ;

$$Y = X \beta + \epsilon$$

$$(15,1) \quad (15,4) \quad (4,1) + (15,1)$$

Y : Gözlemler vektörü

X : Katsayılar matrisi

β : Bilinmeyen parametreler vektörü .

iki alt vektörden oluşur: $\beta' = (\mu \quad \alpha_j)$

ϵ : Gözlenemeyen hatalar vektörü

matrisi iki özellik taşıyor :

1) Yalnızca 0 ve 1 değerlerinden oluşuyor.

$$X'X = \begin{bmatrix} 15 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \\ 5 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$$

$$M = \begin{bmatrix} 4 & 0 & 0 \\ 0 & 6 & 0 \\ 0 & 0 & 5 \end{bmatrix} \quad \longrightarrow \quad M^{-1} = \begin{bmatrix} 1/4 & 0 & 0 \\ 0 & 1/6 & 0 \\ 0 & 0 & 1/5 \end{bmatrix}$$

$(M^{-1})' = M^{-1}$ dir. (M^{-1} simetrik olduğundan)

$X'X$ in g-tersi ;

$$G = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1/4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1/6 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/5 \end{bmatrix}$$

şeklinde ifade edilir.

Yalnızca G için ; $X'X G X'X = X'X$ olduğunu gösterelim;

$$X'X G X'X = \begin{bmatrix} 15 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \\ 5 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1/4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1/6 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 15 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \\ 5 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 15 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 4+6+5 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \\ 5 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 15 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \\ 5 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix} = X'X \text{ bulunur.}$$

b) Çözüme geçmeden önce uygulama olması açısından, denklemlerin ;

$$X'X G X'Y = X'Y$$

koşulunu gerçekleştirip gerçekleştirmediğini arayarak , bir tutarlılık testi yapalım;

$$X'X G X'Y = X'X G \begin{bmatrix} 10 \\ 12 \\ 12 \\ 14 \\ 10 \\ 10 \\ 12 \\ 10 \\ 10 \\ 14 \\ 12 \\ 16 \\ 10 \\ 10 \\ 12 \end{bmatrix}$$

$$= X'X G \begin{bmatrix} 174 \\ 10+12+12+14 \\ 10+10+12+10+10+14 \\ 12+16+10+10+12 \end{bmatrix} = X'X G \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix} = X'Y$$

Olduğu görülür. Bu ise; tutarlığın geçerli olması demektir.

c) Şimdi (a) daki g_{tersi} kullanarak ;

$$\beta = G X'Y + (H-I) Z$$

sayısız çözümlerinden bir kaçını bulalım:

Çözümlerden biri; $Z' = (0 \ 0 \ 0 \ 0)$ için,

$$\beta_{01} = GX'Y = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1/4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1/6 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 12 \\ 11 \\ 12 \end{bmatrix}$$

olur. Bu çözümün bir özeliği var. Söyle ki:

$$48 = Y_{.1} \quad 66 = Y_{.2} \quad 60 = Y_{.3} \quad \text{ve de } n_{.1} = 4 \quad n_{.2} = 6 \quad , \quad n_{.3} = 5$$

olduğuna göre;

$$\frac{Y_{.1}}{n_{.1}} = \frac{48}{4} = 12 = \bar{Y}_{.1}$$

$$\frac{Y_{.2}}{n_{.2}} = \frac{66}{6} = 11 = \bar{Y}_{.2}$$

$$\frac{Y_{.3}}{n_{.3}} = \frac{60}{5} = 12 = \bar{Y}_{.3}$$

Demek ki, $\beta_{01} = GX'Y$ çözüm vektörünün 2. , 3. ve 4. öğeleri , eğitim faktörünün üç yönetime ilişkin düzeylerindeki gözlemlerin ortalamalarından başka bir şey değildir :

$$GX'Y = \begin{bmatrix} 0 \\ \bar{Y}.1 \\ \bar{Y}.2 \\ \bar{Y}.3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 12 \\ 11 \\ 12 \end{bmatrix}$$

$Z' = (2 \quad 1 \quad 2 \quad 1)$ alırsak ;

$$H = G X'X = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1/4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1/6 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 15 & 4 & 6 & 5 \\ 4 & 4 & 0 & 0 \\ 6 & 0 & 6 & 0 \\ 5 & 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$$

$$\text{----> } H = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\beta_{02} = \begin{bmatrix} 0 \\ 12 \\ 11 \\ 12 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} 0 \\ 12 \\ 11 \\ 12 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$\beta_{02} = \begin{bmatrix} 0 \\ 12 \\ 11 \\ 12 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -2 \\ 2 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2 \\ 14 \\ 13 \\ 14 \end{bmatrix}$$

Daha genel olarak çözümleri şöyle yazabiliriz;

$$\beta_0 = \begin{bmatrix} 0 \\ 12 \\ 11 \\ 12 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} Z_1 \\ Z_2 \\ Z_3 \\ Z_4 \end{bmatrix}$$

$$\beta_0 = \begin{bmatrix} -Z_1 \\ 12 + Z_1 \\ 11 + Z_1 \\ 12 + Z_1 \end{bmatrix} \quad (2.4.5.1.)$$

d) Son olarak çözüme ilişkin bazı özellikleri ele alalım;

d1) önce β_{01} ve β_{02} çözümlerini alarak, $\beta_0'X'Y$ nin (_

dolayısıyla $KT_k = Y'Y - \beta_0'X'Y$ nin) değişmezliğini gösterelim.

$$\beta'X'Y = \begin{bmatrix} 0 & 12 & 11 & 12 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix} = 12 \cdot 48 + 11 \cdot 66 + 12 \cdot 60$$

$$\beta'X'Y = 576 + 726 + 720 = 2022$$

$$\beta'X'Y = \begin{bmatrix} -2 & 14 & 13 & 14 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix} = -2 \cdot 174 + 14 \cdot 48 + 13 \cdot 66 + 14 \cdot 60$$

$$\beta'X'Y = -348 + 672 + 858 + 840 = 2022$$

Böylece, iki ayrı çözüm için, $\beta'X'Y$ nin değişmez olduğunu gördük.

Daha genel olarak bunu şöyle gösterebiliriz.

$$\beta'X'Y = \begin{pmatrix} -Z_1 & 12+Z_1 & 11+Z_1 & 12+Z_1 \end{pmatrix} \begin{bmatrix} 174 \\ 48 \\ 66 \\ 60 \end{bmatrix} = 2022$$

d2)

$$KT_k 'y\text{ı hesaplayalım} : KT_k = Y'Y - \beta'X'Y_0$$

$$Y'Y = (10 \ 12 \ 12 \ 14 \ 10 \ 10 \ 12 \ 10 \ 10 \ 14 \ 12 \ 16 \ 10 \ 10 \ 12) \cdot$$

$$Y'Y = 100+144+144+196+100+100+144+100+100+196+144+196+100+100+144$$

$$Y'Y = 7 \cdot 100 + 5 \cdot 144 + 3 \cdot 196 = 700 + 720 + 588$$

$$Y'Y = 1420 + 588 = 2008$$

$$KT_k = 2008 - 1020 = -18 \quad \beta'X'Y_0 \text{ değişmez ve herhangi bir çözüm}$$

den bağımsız olduğuna göre, KT_k 'nin hangi β çözümü kullanılırsa kullanılsın değişmeyeceği ortadadır.

$$\begin{bmatrix} 10 \\ 12 \\ 12 \\ 14 \\ 10 \\ 10 \\ 12 \\ 10 \\ 10 \\ 14 \\ 12 \\ 16 \\ 10 \\ 10 \\ 12 \end{bmatrix}$$


```

1300 FOR I=2 TO N
1310 R=0
1320 FOR J=1 TO I-1
1330 R=R+T(J,I)^2:NEXT J
1340 T(I,I)=SQR(S(I,I)-R)
1350 FOR J=I+1 TO N
1360 T(I,J)=T(I,J)/T(I,I):NEXT J
1370 NEXT I
1380 ' alt ucgen sifirlaniyor....."
1390 FOR I=1 TO N
1400 FOR J=I+1 TO N
1410 T(J,I)=0:NEXT J,I
1420 PRINT "...t... :Öst üçgen matrisi...."
1430 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
1440 FOR I=1 TO N
1450 PRINT "|";
1460 FOR J=1 TO N
1470 PRINT USING "#####";T(I,J);
1480 PRINT #1,USING "#####";T(I,J)
1490 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
1500 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
1510 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
1520 PRINT"transpoze (devrik t) t1 matrisi bulma..."
1530 PRINT"Alt Üçgen matris ..."
1540 FOR I=1 TO N
1550 FOR J=1 TO N
1560 T1(J,I)=T(I,J):NEXT J,I
1570 PRINT
1580 PRINT" .....T1.....devrigini yazma"
1590 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
1600 FOR I=1 TO N
1610 PRINT "|";
1620 FOR J=1 TO N
1630 PRINT USING"#####";T1(I,J);
1640 PRINT #1,USING "#####";T1(I,J)
1650 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
1660 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
1670 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
1680 PRINT "..... s= t1*t .....yi bulma"
1690 FOR J=1 TO N
1700 FOR K=1 TO N
1710 D=0
1720 FOR I=1 TO N
1730 R(J,K)=D+T1(J,I)*T(I,K)
1740 D=R(J,K)
1750 NEXT I,K,J
1760 PRINT" katsayılar matrisi s yi yazma ..."
1770 PRINT
1780 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
1790 FOR I=1 TO N
1800 PRINT "|";
1810 FOR K=1 TO N
1820 PRINT USING "#####";R(I,K);
1830 PRINT #1,USING "#####";R(I,K)
1840 NEXT K:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
1850 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
1860 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)

```



```

1870 M=N
1880 DIM A1(M,M),S1(M,M),T2(M,M),C(M,M),D(M)
1890 FOR I=1 TO M
1900 FOR J=1 TO M
1910 A1(I,J)=0:U(I,J)=0:S1(I,J)=0:T2(I,J)=0
1920 NEXT J:NEXT I
1930 PRINT"-----verilen matris -----"
1940 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
1950 FOR I=1 TO M
1960 PRINT "|";
1970 FOR J=1 TO M
1980 PRINT USING "####";S(I,J);
1990 PRINT #1,S(I,J)
2000 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
2010 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
2020 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
2030 FOR I=1 TO M
2040 PRINT "D(";I;")=";
2050 INPUT " ",D(I)
2060 PRINT #1,D(I)
2070 NEXT I
2080 FOR I=1 TO M
2090 A1(I,I)=1
2100 N1=I-1
2110 FOR J=1 TO M
2120 N2=J-1
2130 T0=0
2140 IF (I-J)>0 THEN 2240
2150 IF (I-1)<>0 THEN 2190
2160 FOR M1=1 TO M
2170 U(I,M1)=S(I,M1):NEXT M1
2180 GOTO 2320
2190 FOR K=1 TO N1
2200 T0=T0+(A1(I,K)*U(K,J))
2210 NEXT K
2220 U(I,J)=S(I,J)-T0
2230 GOTO 2310
2240 IF (J-1)<>0 THEN 2270
2250 A1(I,J)=S(I,J)/U(J,J)
2260 GOTO 2310
2270 T0=0
2280 FOR K=1 TO N2
2290 T0=T0+(A1(I,K)*U(K,J)):NEXT K
2300 A1(I,J)=((S(I,J)-T0)/U(J,J))
2310 NEXT J
2320 NEXT I
2330 FOR I=1 TO M
2340 S1(I,I)=1
2350 FOR J=1 TO M
2360 IF (I-J)<=0 THEN 2430
2370 N3=I-1
2380 T0=0
2390 FOR K=J TO N3
2400 T0=T0+(A1(I,K)*S1(K,J)):NEXT K
2410 S1(I,J)=-T0
2420 GOTO 2510
2430 IF I-J<0 THEN 2460
2440 T2(I,I)=1/U(I,I)
2450 GOTO 2510

```



```

2460 N4=J-1
2470 T0=0
2480 FOR K=1 TO N4
2490 T0=T0+(T2(I,K)*U(K,J)):NEXT K
2500 T2(I,J)=-(T0/U(J,J))
2510 NEXT J
2520 NEXT I
2530 N5=M
2540 N6=M
2550 GOSUB 2690
2560 PRINT "Cholevsky nin Genellestirilmis tersi (Inversi) "
2570 PRINT
2580 PRINT " [";TAB(40);"] "
2590 FOR I=1 TO M
2600 PRINT "| ";
2610 FOR J=1 TO M
2620 PRINT USING " ##.#### ";C(I,J);
2630 PRINT #1,C(I,J)
2640 NEXT J:PRINT TAB(40);"|":NEXT I
2650 PRINT "L";TAB(40);"J":PRINT
2660 PRINT " Devam İcin Bir Tuşa Basınız...";XX%=INPUT$(1)
2670 GOSUB 2770
2680 CLOSE #1
2681 PRINT "Menuye Donmek İcin Bir tusa basiniz....";
2682 X%=INPUT$(1)
2683 RETURN
2690 FOR I1=1 TO M
2700 FOR I2=1 TO M
2710 T0=0
2720 FOR I3=1 TO M
2730 T0=T0+T2(I2,I3)*S1(I3,I1):NEXT I3
2740 C(I1,I2)=T0
2750 NEXT I2,I1
2760 RETURN
2770 PRINT " matris carpimi..."
2780 PRINT
2790 PRINT "... b... cozum vektorunun devrigi "
2800 PRINT
2810 PRINT " [";TAB(60);"] "
2820 PRINT "| ";
2830 FOR I=1 TO M
2840 C1(I)=0
2850 FOR K=1 TO M
2860 C1(I)=C1(I)+C(I,K)*D(K):NEXT K;
2870 PRINT USING "####.##### ";C1(I);
2880 PRINT #1,USING "####.#####";C1(I)
2890 NEXT I:PRINT TAB(60);"| "
2900 PRINT "L";TAB(60);"J":PRINT
2910 PRINT " Devam İcin Bir Tuşa Basınız...";XX%=INPUT$(1)
2920 RETURN
5000 ' -----
5010 ' ;
5020 ' ; Listeleme İşlemleri ;
5030 ' ; ;
5040 ' -----
5050 OPEN "I",#1,"GENELMAT.DAT"
5060 CLS

```



```

5070 IF EOF(1) THEN CLOSE #1:PRINT"Menü için bir tuşa
basınız...";X$=INPUT$(1):RETURN
5080 INPUT #1,N
5090 PRINT " Matrisin Boyutu.....";N
5100 PRINT " Matrisin Elemanları:"
5110 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
5120 FOR I=1 TO N
5130 PRINT "|";
5140 FOR J=1 TO N
5145 INPUT #1,S(I,J)
5150 PRINT " ";S(I,J);SPC(3);
5160 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
5170 PRINT "└";TAB(30);"┘"
5180 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
5190 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
5200 FOR I=1 TO N
5210 PRINT "|";
5220 FOR J=1 TO N
5225 INPUT #1,T(I,J)
5230 PRINT USING "#####";T(I,J);
5240 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
5250 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
5260 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
5270 PRINT"transpoze (devrik t) t1 matrisi bulma..."
5280 PRINT
5290 PRINT" .....T1.....devrigini yazma"
5300 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
5310 FOR I=1 TO N
5320 PRINT "|";
5330 FOR J=1 TO N
5335 INPUT #1,T1(I,J)
5340 PRINT USING"#####";T1(I,J);
5350 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
5360 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
5370 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
5380 PRINT "..... s= t1*t .....yi bulma"
5390 PRINT" katsayılar matrisi s yi yazma ..."
5400 PRINT
5410 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
5420 FOR I=1 TO N
5430 PRINT "|";
5440 FOR K=1 TO N
5445 INPUT #1,R(I,K)
5446 PRINT USING "#####";R(I,K);
5450 NEXT K:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
5460 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
5470 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)
5480 M=N
5490 PRINT"-----verilen matris-----"
5500 PRINT "┌";TAB(30);"┐"
5510 FOR I=1 TO M
5520 PRINT "|";
5530 FOR J=1 TO M
5535 INPUT #1,S(I,J)
5540 PRINT USING "#####";S(I,J);
5550 NEXT J:PRINT TAB(30);"|":NEXT I
5560 PRINT "└";TAB(30);"┘":PRINT
5570 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX$=INPUT$(1)

```



```

5580 FOR I=1 TO M
5585 INPUT #1,D(I)
5590 PRINT "D(";I;")=";
5600 PRINT " ",D(I)
5620 NEXT I
5630 PRINT" Cholevsky nin Genelleştirilmiş tersi (Inversi) "
5640 PRINT
5650 PRINT "{";TAB(40);"}"
5660 FOR I=1 TO M
5670 PRINT "|";
5680 FOR J=1 TO M
5685 INPUT #1,C(I,J)
5690 PRINT USING "##.### ";C(I,J);
5710 NEXT J:PRINT TAB(40);"}":NEXT I
5720 PRINT "L";TAB(40);"}":PRINT
5730 PRINT " Devam için Bir Tuşa Basınız...";XX#=INPUT$(1)
5740 PRINT" matris carpimi..."
5750 PRINT
5760 PRINT" ... b... cozum vektorunun devrigi"
5770 PRINT
5780 PRINT "{";TAB(60);"}"
5790 PRINT "|";
5800 FOR I=1 TO M
5805 INPUT #1,C1(I)
5810 PRINT USING "##### ";C1(I);
5830 NEXT I:PRINT TAB(60);"}"
5840 PRINT "L";TAB(60);"}":PRINT
5850 PRINT " Devam için Bir Tuşa Basınız...";XX#=INPUT$(1)
5860 KS=KS+1
5870 PRINT KS ;" . Matris islemlerinin sonu devam için bir tusa basiniz....";
5880 X#=INPUT$(1)
5890 RETURN
-----
10000 ' -----
10020 ' | Yazicidan Liste Alma |
10030 ' | |
10040 ' -----
10050 OPEN "I",#1,"GENELMAT.DAT"
10060 CLS
10070 IF EOF(1) THEN CLOSE #1:PRINT"Menü için bir tuşa
basınız...";X#=INPUT$(1):RETURN
10080 INPUT #1,N
10090 LPRINT " Matrisin Boyutu.....";N
10100 LPRINT " Matrisin Elemanları.."
10110 LPRINT "{";TAB(30);"}"
10120 FOR I=1 TO N
10130 LPRINT "|";
10140 FOR J=1 TO N
10141 INPUT #1,S(I,J):LPRINT USING "#####";S(I,J);
10160 NEXT J:LPRINT TAB(30);"}":NEXT I
10170 LPRINT "L";TAB(30);"}"
10180 PRINT " Devam için Bir Tuşa Basınız...";XX#=INPUT$(1)
10190 LPRINT "{";TAB(30);"}"
10200 FOR I=1 TO N
10210 LPRINT "|";
10220 FOR J=1 TO N
10221 INPUT #1,T(I,J)
10230 LPRINT USING "#####";T(I,J);

```



```

10250 LPRINT "L";TAB(30);"J":LPRINT
10260 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX%=INPUT$(1)
10270 LPRINT"transpoze (devrik t) t1 matrisi bulma..."
10280 LPRINT
10290 LPRINT" .....T1.....devrigini yazma"
10300 LPRINT " {";TAB(30);"}"
10310 FOR I=1 TO N
10320 LPRINT "|";
10330 FOR J=1 TO N
10331 INPUT #1,T1(I,J)
10340 LPRINT USING "#####";T1(I,J);
10350 NEXT J:LPRINT TAB(30);"|":NEXT I
10360 LPRINT "L";TAB(30);"J":LPRINT
10370 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX%=INPUT$(1)
10380 LPRINT "..... s= t1*t .....yi bulma"
10390 LPRINT" katsayılar matrisi s yi yazma ..."
10400 LPRINT
10410 LPRINT " {";TAB(30);"}"
10420 FOR I=1 TO N
10430 LPRINT "|";
10440 FOR K=1 TO N
10441 INPUT #1,R(I,K)
10446 LPRINT USING "#####";R(I,K);
10450 NEXT K:LPRINT TAB(30);"|":NEXT I
10460 LPRINT "L";TAB(30);"J":LPRINT
10470 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX%=INPUT$(1)
10480 M=N
10490 LPRINT"-----verilen matris -----"
10495 LPRINT " {";TAB(30);"}"
10500 FOR I=1 TO M
10505 LPRINT "|";
10510 FOR J=1 TO M
10520 INPUT #1,S(I,J)
10600 LPRINT USING "#####";S(I,J);
10620 NEXT J:LPRINT TAB(30);"|":NEXT I
10630 LPRINT "L";TAB(30);"J":LPRINT
10633 LPRINT" Cholevsky nin Genelleştirilmiş tersi (Inversi) "
10640 LPRINT
10650 LPRINT " {";TAB(40);"}"
10660 FOR I=1 TO M
10670 LPRINT "|";
10680 FOR J=1 TO M
10681 INPUT #1,C(I,J)
10690 LPRINT USING "##.#### ";C(I,J);
10710 NEXT J:LPRINT TAB(40);"|":NEXT I
10720 LPRINT "L";TAB(40);"J":LPRINT
10730 PRINT " Devam İçin Bir Tuşa Basınız...";XX%=INPUT$(1)
10740 LPRINT" matris carpimi..."
10750 LPRINT
10760 LPRINT" ... b... cozum vektorunun devrigi"
10770 LPRINT
10780 LPRINT " {";TAB(60);"}"
10790 LPRINT " {";
10800 FOR I=1 TO M
10801 INPUT #1,C1(I)
10810 LPRINT USING "####.##### ";C1(I);
10830 NEXT I:LPRINT TAB(60);"}"

```



```

10850 PRINT " Devam İcin Bir Tuşa Basınız...";XX#=INPUT$(1)
10860 KS=KS+1
10870 PRINT KS ;" . Matris islemlerinin sonu devam icin bir tusa basiniz....";
10880 X#=INPUT$(1)
10890 GOTO 10070
RUN <J

```

Genelleştirilmiş Ters Matris İşlemler Menüsü

1. Matris İşlemlerinin Girilmesi ve Kaydı
2. Yapılan Kayıtların Sıralı Olarak Listelenmesi
3. Yazıcıdan Toplu kayıtlarının Listelenmesi
4. <----- Çıkış [Son] ----->

Seçiminiz [1-3] =====> [-]

Menuden 1 seçilirse

Matrisin Boyutu.....: 4

Matrisin Elemanları.:

$$\begin{bmatrix} 4 & 2 & 2 & 2 \\ 2 & 5 & 3 & 1 \\ 2 & 3 & 6 & 1 \\ 2 & 1 & 1 & 5 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız... 0

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız...

transpoze (devrik t) tl matrisi bulma...

.....Tl.....devrigini yazma

$$\begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız... 0

..... s= t1#tyi bulma
katsayilar matrisi s yi yazma ...

$$\begin{bmatrix} 4 & 2 & 2 & 2 \\ 2 & 5 & 3 & 1 \\ 2 & 3 & 6 & 1 \\ 2 & 1 & 1 & 5 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız...

-----verilen matris-----

$$\begin{bmatrix} 4 & 2 & 2 & 2 \\ 2 & 5 & 3 & 1 \\ 2 & 3 & 6 & 1 \\ 2 & 1 & 1 & 5 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız... 0

$$D(1) = -0.462246$$

$$D(2) = 1.04659$$

$$D(3) = 3.296662$$

$$D(4) = -1.6489$$

Cholevsky nin Genelleştirilmiş tersi (Inversi)

$$\begin{bmatrix} 0.3906 & -0.0938 & -0.0625 & -0.1250 \\ -0.0938 & 0.3125 & -0.1250 & 0.0000 \\ -0.0625 & -0.1250 & 0.2500 & 0.0000 \\ -0.1250 & 0.0000 & 0.0000 & 0.2500 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız...

matris carpimi...

... b... cozum vektorunun devrigi

$$\begin{bmatrix} -0.278610 & -0.041690 & 0.722230 & -0.354440 \end{bmatrix}$$

Devam İcin Bir Tuşa Basınız... 0

Menuye Donmek İcin Bir tusa basiniz....

SONUÇ

KAYNAKLAR

Kullandığımız yaklaşımdan çıkarılabilecek en önemli sonuç herhangi bir kısıtlamaya gitmeden genelleştirilmiş ters matrislerle çözümlenebileceğidir.

Variyans analizi modelleri için de geçerli bir yöntem olarak ortaya çıkmaktadır. Nasıl lineer denklemler Penrose'un yalnızca birinci koşulunu sağlayan bir g -tersle çözülebiliyorsa lineer modellerin de yalnızca $X'X G X'X = X'X$ koşulunu sağlayan bir genelleştirilmiş ters matrislerle (g -ters) çözümlenebileceğini göstermiş olduk.

KAYNAKLAR

- 1.Searle S.R. ,"Lineer Models" (1971)
- 2.Merih Ipek , "Genelleştirilmiş ters matrisler ve rankı tam olmayan modellere uygulama ",Doç.tezi,Ist.Üni.,İktisat Fak.1980
- 3.Searle , S.R. , " Matrix Algebra Useful for statistics ", John Wiley and Sons , Newyork , 1982
- 4.Adnan Mazmanoğlu, " Etkileşimsiz çapraz 2-Faktörlü varyans analizi modellerinde matrislerle çözümleme " , Doktora tezi , Ist. Üni. , İktisat Fak. , Ist. 1984
- 5.Adnan Mazmanoğlu ,"GWBASIC programlama dili ", İstanbul 1989
- 6.Hasan Yıldız , " MSDOS altında BASIC " , Ist. , 1991
- 7.E.A. Köksal , "İstatistik Analiz Metodları " , Çağlayan Kitap_ evi , Ist. 1980
- 8.Merih Ipek , "Betimsel istatistiğe giriş " ,Beta yayım-dağıtım, 1988, Ist.
- 9.Gray bill F.A., "Theory and application of the linear model".1976
- 10.Rao C.R., "Linear statistical inference and its Application",1973

ÖZGEÇMİŞİM

1965 Yılında Sivas Zara kazası Derbent köyünde doğdum. İlk , orta ve lise tahsilimi, İstanbul ili Şişli ilçesinde yaptım . 1984-1985 öğretim yılında Yıldız Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Lisans bölümünü kazandım. 1988-1989 öğretim döneminde aynı bölümden mezun oldum. 1989-1990 öğretim döneminde Yıldız Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Matematik bölümünde yüksek lisans yapmaya hak kazandım. Bu arada özel şirketlerde; sistem sorumlusu, bilgisayar programcısı ve özel kurslarda ise; bilgisayar ders öğretmeni , dershanelerde ; matematik öğretmenliği görevlerinde bulundum. Halen özel bir okulda stajyer matematik öğretmeni olarak çalışmaktayım. 1991 yılında "MS-DOS altında BASIC " adlı çalışmamı okuyucu kitlesine kazandırdım.

